

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

27

12-28

123

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

JAWNE

[Redacted]

[Redacted]

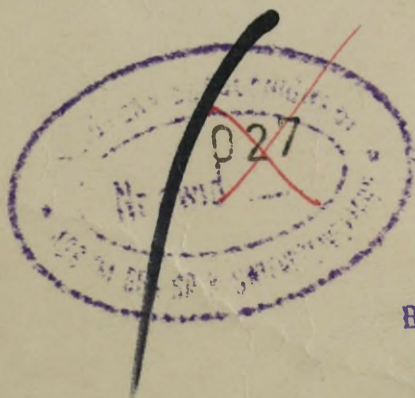
Egz. Nr 4

51

plk mgr inż. Jerzy PALCZEWSKI

DZIAŁANIA ARMIJNEJ BRYGADY CHEMICZNEJ
ZASADY UŻYCIA I DZIAŁANIE BATALIONU
ZAOPATRZENIA I OBSŁUGI

Skrypt

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Biuletynu Zbiórów Specjalnych

ewid. 41813

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1974

3

27
12-28

123

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O
im. generała broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

JAWNE

~~XXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXX~~

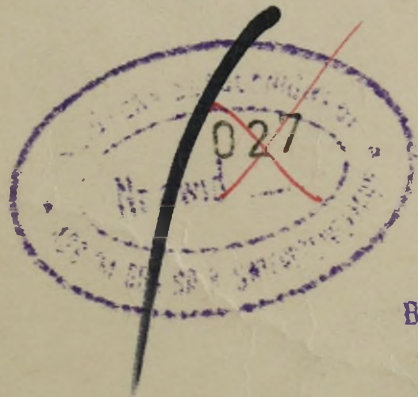
Egz. Nr4

51

plk mgr inż. Jerzy P~~A~~L~~C~~Z~~E~~W~~S~~K~~I~~

DZIAŁANIA ARMIJNEJ BRYGADY CHEMICZNEJ
ZASADY UŻYCIA I DZIAŁANIE BATALIONU
ZAOPATRZENIA I OBSŁUGI

Skrypt

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych

ewid.
41813

3

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

JAWNE

~~SECRET~~
~~SECRET~~
~~SECRET~~

Egz. Nr. ... 4

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1969 roku
art. 86 ust. 2 (Dz. U. RP Nr 41 poz. 95)
.....
podpis

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

IV DOWODZENIE

1. Zasady ogólne
 2. Stanowiska dowódców batalionu
batalionu zapasowego i oddziału
 3. Organizacja dowództwa w batalionie
zapasowym i oddziale
- płk mgr inż. Jerzy PALCZEWSKI

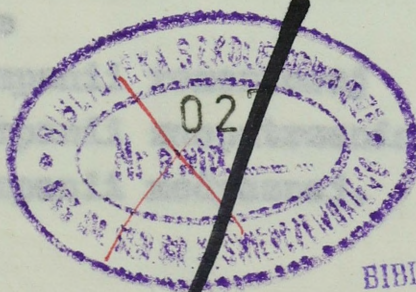
V DZIAŁANIA ARMIJNEJ PRYGADY CHEMICZNEJ

1. Zasady użycia i działania batalionu
2. Przygotowanie zaopatrzenia i obsługi
3. Organizacja kolumny marszowej białej
4. Dowodzenie w marszu.

Skrypt

VI ORGANIZACJA PRACY BATALIONU
W DZIAŁANIACH ZACHOWYCH

1. Zasady ogólne
2. Działanie kompanii
3. Działanie plutonu
4. Działanie oddziału

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiórów Specjalnych
Nr ewid. 041813

041813

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1974 r.

Spis treści

I PRZEZNACZENIE I OGÓLNE ZADANIA

II STRUKTURA ORGANIZACYJNA

III ROZMIESZCZENIA BATALIONU

1. ZAOPATRZENIA I OBSŁUGI

1. Zasady ogólne

2. Rozpoznanie rejonu rozmieszczenia

3. Zasady rozmieszczenia pododdziałów.

IV DOWODZENIE

1. Zasady ogólne

2. Stanowisko dowodzenia dowódcy

batalionu zaopatrzenia i obsługi

3. Organizacja łączności w batalionie

zaopatrzenia i obsługi

4. Wypracowanie decyzji i stawianie zadań.

V ORGANIZACJA I WYKONANIE MARSZU

1. Zasady ogólne

2. Przygotowanie marszu

3. Organizacja kolumny marszowej

4. Dowodzenie w marszu.

VI ORGANIZACJA PRACY BATALIONU

W DZIAŁANIACH ZACZEPNYCH

1. Zasady ogólne

2. Działanie kompanii remontowej

3. Działanie kompanii zaopatrzenia

4. Działanie kompanii medycznej.

Z A Ł A C Z N I K I
I PRZEZNACZENIE I OBSŁUGA ZAOPATRZENIA

1. Organizacja batalionu zaopatrzenia i obsługi
 2. Plan rekonesansu rejonu rozmieszczenia batalionu zaopatrzenia i obsługi.
 3. Rozmieszczenie batalionu zaopatrzenia i obsługi w rejonie ześrodkowania
 4. Organizacja łączności w batalionie zaopatrzenia i obsługi
 5. Organizacja marszu batalionu zaopatrzenia i obsługi.
 6. Schemat rozmieszczenia kzaop bzo
 7. Schemat organizacji tyków brygady chemicznej
 8. Możliwości kompanii remontowej
 9. Ugrupowanie marszowe kompanii medycznej
 10. Schemat rozwinięcia kompanii medycznej
 11. Organizacja obrony i ochrony batalionu zaopatrzenia i obsługi.
 12. Ugrupowanie marszowe kzaop bzo
 13. Schemat organizacyjny tyków BChem.
- sie w batalionie zaopatrzenia i obsługi / lub w wyjątkowych wypadkach w szeregach / z BBA / do tyków oddziałów / oddziałów / brygady:
- stałe utrzymywanie odpowiedniej ilości zapasów środków materiałowych, takich jak odfalczalniki, demityatory, amunicja, smoła, żywność, przedmioty zaopatrzenia mundurowego; części zamiennych do sprzętu znajdującego się w wyposażeniu brygady, sprzęt inżyniersko-saperski itp.
 - zapasy te przechowywane są w magazynach pałku i znajdują się na drodze transportu batalionu w okresie osiągnięcia wyższych stopni gotowości bojowej;
 - dokonywanie ewakuacji sprzętu, uszkodzonego i zniszczonego sprzętu z oddziałów brygady do tyków brygadowych lub szeregów lub do wyznaczonych rejonów;
 - dokonywanie remontów i obsługi technicznej: sprzętu wojennego, środków komunikacji i przemieszczania, pojazdów samochodowych, instalacji do prowadzenia robót specjalnych i sanitarnych;
 - ewakuacja rannych wojennych;
 - obsługa wojsk brygady w zakresie kąpieli, naprawy przedmiotów zaopatrzenia mundurowego i filtrowania wody;

I PRZEZNACZENIE I OGÓLNE ZADANIA

Batalion zaopatrzenia i obsługi /tzo/ jest podstawowym oddziałem tyłowym brygady chemicznej, spełniającym rolę organu łączącego tyły armii z tyłami batalionów zabiegów specjalnych.

Podlega on bezpośrednio dowódcy brygady chemicznej.

Batalion zaopatrzenia i obsługi jako oddział wchodzący w skład tyłów brygady chemicznej przeznaczony jest do zaopatrywania i obsługi PChem.

Zadaniem batalionu jest:

- przyjmowanie ze szczebla nadrzędnego /RBA/ odpowiedniej ilości środków materiałowych, które są niezbędne brygadzie do działania, a stanowią jej zapas ruchomy;
- wydawanie określonych środków materiałowych oddziałom i pododdziałom brygady, bezpośrednio ze składów, na środki transportowe tych pododdziałów;
- dowóz środków materiałowych ze składów brygady /znajdujących się w batalionie zaopatrzenia i obsługi/ lub w wyjątkowych wypadkach z armii /z RBA/ do tyłów oddziałów /pododdziałów/ brygady;
- stałe utrzymywanie odpowiedniej ilości zapasów środków materiałowych, takich jak odkażalniki, dezaktywatory, amunicja, mps, żywność, przedmioty zaopatrzenia mundurowego; części zamienne do sprzętu znajdującego się w wyposażeniu brygady, sprzęt inżynieryjno-saperski itp.
Zapasy te przechowuje się w magazynach pułku i ładuje się na środki transportowe batalionu w okresie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- dokonywanie ewakuacji zbędnego, uszkodzonego i zniszczonego sprzętu z oddziałów brygady do tyłów brygadowych lub armijnych albo do wyznaczonych rejonów;
- dokonywanie remontów i obsługi technicznej sprzętu rozpoznania skażeń chemicznych i promieniotwórczych, pojazdów samochodowych instalacji do prowadzenia zabiegów specjalnych i sanitarnych;
- ewakuacja zdobyczy wojennych;
- obsługa wojsk brygady w zakresie kąpieli, naprawy przedmiotów zaopatrzenia mundurowego i filtrowania wody;

- wypiek chleba i dostarczenie go oddziałom /pododdziałom/ brygady;
- prowadzenie obowiązującej ewidencji materiałowej.
Oprócz wymienionych zadań batalionu zaopatrzenia i obsługi może wykonywać inne zadania wynikające z rozwoju sytuacji w toku działań brygady /np. wydzielać grupę ratunkowo-ewakuacyjną.
- Gwarancją wykonania wszystkich zadań stawianych dla batalionu jest:
- Właściwe dowodzenie pododdziałami batalionu;
- Odpowiednio zorganizowana i prowadzona praca partyjno-polityczna;
- Właściwe rozwinięcie batalionu w rejonie rozmieszczenia i sprawne funkcjonowanie wszystkich jego elementów oraz szybkie przekazywanie środków materiałowych w wyznaczonych do tego miejscach, remont i obsługa techniczna sprzętu, odpowiednia regulacja ruchu wewnątrz rejonu, mechanizacja prac przeładunkowych;
- Sprawne i prawidłowe przegrupowanie oraz rozwijanie batalionu;
- Odpowiednie zabezpieczenie materiałowe i medyczne pododdziałów batalionu;
- Utrzymanie sprzętu /pojazdów mechanicznych, warsztatów, agregatów, urządzeń/ w stałej sprawności i gotowości do użytku, co związane jest z koniecznością przeprowadzenia wszystkich napraw w jak najkrótszym czasie oraz właściwym i oszczędnym jego użytkowaniem;
- Należyte przeszkolenie wszystkich żołnierzy rezerwy batalionu w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do jaknajlepszego wykonywania zadań na odpowiednich stanowiskach;
- Sprawne i szybkie osiąganie wyższych stanów gotowości bojowej oraz przygotowanie batalionu w okresie pokojowym do pracy w warunkach wojennych;
- Odpowiednie i wszechstronne przygotowanie batalionu do wykonania planowanych zadań z uwzględnieniem realnych warunków pola walki oraz stale rozwijających się sposobów walki i techniki bojowej;

- Maksymalne zabezpieczenie batalionu przed skutkami działania broni masowego rażenia, zachowania jego siły żywej i techniki oraz zapewnienie mu swobody działania.

II STRUKTURA ORGANIZACYJNA

Struktura organizacyjna batalionu zaopatrzenia i obsługi dostosowana jest do zadań, jakie ten batalion ma wykonywać. Organizacyjnie odpowiada on potrzebom brygady chemicznej oraz warunkom w jakich ma działać. Jest ruchliwy, tzn. posiada zdolność do natychmiastowej zmiany rejonu rozmieszczenia oraz stałego zaopatrywania oddziałów /pododdziałów/ brygady w środki materiałowe.

Organizacja batalionu zapewnia sprawne dowodzenie nim oraz możliwość reagowania na wytworzoną sytuację. Dowódca batalionu jest w stanie orientować się w położeniu pododdziałów, ich możliwościach, wyposażeniu, ukompletowaniu, stanie zapasów.

W skład batalionu zaopatrzenia i obsługi wchodzi:

- 1/ dowództwo, sztab oraz sekcja planowania i ewidencji zaopatrzenia, które dowodzą batalionem oraz planują i nadzorują jego działalność;
- 2/ kompania zaopatrzenia, przyznaczona do przyjmowania, przechowywania i utrzymywania odpowiedniej ilości środków materiałowych oraz ich dowozu do oddziałów i pododdziałów brygady;
- 3/ pododdziały produkcyjno-usługowe wykonywające zadania na rzecz brygady chemicznej a mianowicie:
 - kompania remontowa;
 - warsztat szewsko-krawiecki;
 - piekarnia polowa;
 - drużyna filtrów wody.
- 4/ kompania medyczna przeznaczona do zabezpieczenia medycznego oddziałów brygady chemicznej.
- 5/ pododdziały zabezpieczenia, których przeznaczeniem jest zabezpieczenie materiałowe i techniczne pododdziałów batalionu zaopatrzenia i obsługi. Zalicza się do nich:
 - służby techniczne;
 - kwatermistrzostwo.

Szczegółową strukturę organizacyjną batalionu przedstawia załącznik 1.

W skład dowództwa wchodzi: dowódca batalionu, zastępca dowódcy batalionu ds. politycznych, szef służby technicznej - z-ca dowódcy batalionu, kwatermistrz i pomocnik dowódcy batalionu do spraw zaopatrzenia.

Dowództwo jest organem kierującym działalnością batalionu.

Sztabem kieruje szef sztabu. W skład sztabu batalionu wchodzi:

- pomocnik szefa sztabu, instruktor, dyspozytorzy, kancelaria;
- drużyna radiotelefoniczna;
- drużyna ochrony.

Sztab batalionu przygotowuje wszystkie materiały niezbędne dowódcy w dowodzeniu, przekazuje rozkazy i zarządzenia oraz organizuje i przeprowadza kontrolę ich wykonania.

Sekcja planowania i ewidencji zaopatrzenia podlega bezpośrednio kierownikowi sekcji - pom. dowódcy batalionu do spraw zaopatrzenia. W jej składzie znajdują się kierownicy magazynów. Planuje ona i organizuje przyjęcie, wydawanie i dowóz, nadzoruje przechowywanie oraz prowadzi ewidencję środków materiałowych.

W sekcji planowania jest zatrudnionych pięciu pomocników kierownika sekcji - kierowników magazynów.

Każdy z nich kieruje jednym lub kilkoma magazynami np.:

- magazynem uzbrojenia i amunicji;
- magazynem materiałów pędnych i smarów;
- magazynem żywnościowym i mundurowym;
- magazynem sprzętu chemicznego;
- magazynem sprzętu samochodowego.

Ponadto w sekcji zatrudniony jest st. pisarz maszynista.

Kompania zaopatrzenia składa się z dowództwa i dwóch plutonów zaopatrzenia.

W skład dowództwa kompanii, oprócz dowódcy wchodzi szef kompanii, pisarz gospodarczy i motocyklista.

Pluton zaopatrzenia składa się z dowódcy plutonu, pomocnika dowódcy plutonu, st. mechanika samochodowego, dowódcy drużyny-magazyniera, 6 magazynierów i pomocników. Każdy pluton może przyjmować i wydawać sprzęt i materiały poszczególnych służb.

Kompania ta tworzy magazyny trygadowe. Warsztat szewsko-krawiecki przeprowadza naprawy przedmiotów zaopatrzenia mundurowego.

Pracą warsztatu kieruje kierownik, któremu podlegają szewcy i krawcy. Całkowite wyposażenie warsztatu umieszczone jest na jednym samochodzie z przyczepą.

Piekarnia polowa składa się z jednego zespołu wypieku chleba. Zespołem kieruje dowódca zespołu.

W skład zespołu wchodzi starsi piekarze zmianowi i piekarze.

Zespół wyposażony jest:

- w samochód specjalny-ciastkownię;
- piec piekarski OPP/RPN/;
- samochód ciężarowy;
- samochód do przewozu chleba;
- przyczepę specjalną i zbiornik na wodę 1000 l.

Piekarnię polową kieruje kierownik, który ma do pomocy podoficera gospodarczego, st. piekarza, elektromechanika i kierowcę samochodowego-mechanika.

Służba techniczna składa się z kierownictwa oraz kompanii remontowej. Wykonuje ona naprawy pojazdów mechanicznych, sprzętu do likwidacji skażeń itp. Pracą sekcji kieruje zastępca dowódcy batalionu ds. technicznych, pełniąc równocześnie obowiązki szefa służby technicznej.

Kompania remontowa składa się z dowództwa, plutonu remontu samochodów, plutonu remontu instalacji specjalnych, plutonu remontów specjalnych, drużyny ewakuacji, warszt. remontu sprzętu łączności, drużyny remontu uzbrojenia.

W skład dowództwa kompanii oprócz dowódcy wchodzi: zastępca dowódcy kompanii ds. politycznych, pomocnik dowódcy kompanii ds. technicznych, kontroler techniczny, szef kompanii, pisarz gospodarczy oraz sanitariusz.

Pluton remontu samochodów składa się z dwóch drużyn remontu samochodów, odpowiedniej ilości fachowców oraz wyposażenia:

- Warsztat B1/Sam na samochodzie i przyczepie;
- Warsztat B2/Sam na samochodzie i przyczepie;
- Ładownia akumulatorów LA/Sam na samochodzie;
- Samochód ciężarowo terenowy;
- Kaniot techniczny K-61/66/Tech.

Pluton remontu instalacji specjalnych składa się z dwóch drużyn, odpowiedniej ilości rzemieślników oraz wyposażenia:

- samochód specjalny - warsztat ślusarski SI-1-1;

- samochód specjalny warsztat mechaniczny M-III-W;
- samochód specjalny agregat spawalniczy;
- samochód ciężarowo-terenowy, przyczepa transportowa i namiot warsztatowy RW-II.

Pluton remontów specjalnych składa się:

- dwóch drużyn remontu sprzętu chemicznego;
- drużyny remontu silników spalinowych;
- drużyny elektro-technicznej.

Wyposażenie plutonu: warsztat chemiczny RWCH na samochodzie, odpowiednia ilość namiotów oraz zespołów prądotwórczych.

Drużyna ewakuacji wyposażona jest w dwa ciężkie ciągniki kołowe oraz samochody.

Warsztat łączności - wyposażony jest w samochód specjalny warsztat sprzętu łączności Ł-1. Warsztatem kieruje kierownik warsztatu - st. mechanik.

Drużyna remontu uzbrojenia - w składzie dowódca drużyny, dwóch mechaników i kierowca samochodowy.

Drużyna filtrów wody przeznaczona jest do oczyszczania wody i przygotowania jej do użytku. Wydajność filtru wynosi 7-8 tys. litrów na godzinę. Wyposażona jest w filtr wody MAFS.

Kompania medyczna przeznaczona jest do zabezpieczenia medycznego oddziałów brygady. Składa się z dowództwa drużyny ewakuacji i drużyny zabiegów sanitarnych.

W wyposażeniu kompanii znajdują się:

- samochód specjalny - sala opatrunkowa;
- cztery samochody sanitarne;
- instalacja dezynfekcyjno-kąpielowa DBA.

Kwaternistrzostwo przeznaczone jest do zaopatrzenia batalionu: w żywność /w tym przygotowania posiłków/, przedmioty zaopatrzenia mundurowego /oraz ich naprawy/, materiały pędne i smary części zamienne oraz środki finansowe. Pracę kwaternistrzostwa kieruje kwaternistrz batalionu. Podlegają mu szefowie zaopatrzenia żywnościowego, mundurowego, mps i finansowego, oraz drużyna zaopatrzenia i drużyna gospodarcza.

W wyposażeniu drużyny gospodarczej znajdują się dwie kuchnie polowe - przyczepy samochodowe oraz dwa samochody.

III ROZMIESZCZENIE BATALIONU ZAOPATRZENIA I OBSŁUGI

1. Zasady ogólne.

Batalion zaopatrzenia i obsługi rozmieszcza się w rejonie wyznaczonym przez dowódcę brygady chemicznej.

Rejon ten powinien odpowiadać określonym warunkom a mianowicie:

- mieć dostatecznie dużą powierzchnię, umożliwiającą rozmieszczenie w sposób rozróżkowy wszystkich pododdziałów batalionu;
- umożliwić jak najlepsze maskowanie;
- posiadać odpowiednią liczbę dróg umożliwiającą dokonywanie manewru wewnętrznego oraz wjazd i wyjazd, w miarę możliwości posiadać niezbędne źródła wody oraz zapewnić odpowiednie warunki sanitarno-higieniczne i maksymalne bezpieczeństwo przeciwpożarowe.

Na wybór rejonu dla rozmieszczenia batalionu w zasadzie dowódca nie będzie miał wpływu. Decydować on będzie jedynie o szczegółowym rozmieszczeniu pododdziałów w granicach ściśle wyznaczonego mu terenu.

Dowódca planując rozmieszczenie batalionu musi brać pod uwagę czas jakim dysponuje, liczbę posiadanych pojazdów, rzeźbę terenu, stan dróg itp. Może także otrzymać od dowódcy brygady lub kwatermistrza wskazówki co do rozmieszczenia batalionu w nakazanym rejonie.

Rozmieszczenie pododdziałów batalionu zaopatrzenia i obsługi powinno:

- umożliwić im swobodną realizację zadań;
- gwarantować ciągłość i terminowość zaopatrywania oddziałów brygady;
- zapewniać warunki do maskowania pracy poszczególnych elementów;
- ułatwić dowodzenie;
- umożliwić maksymalne wykorzystanie właściwości ochronnych terenu.

2. Rozpoznanie rejonu - rekonesans.

Przed każdą zmianą rejonu rozmieszczenia należy przeprowadzać rozpoznanie nowego, planowanego rejonu.

Celowe jest skonfrontowanie danych mapy, na której rejon rozmieszczenia został uprzednio oznaczony, z terenem oraz:

- określenie miejsc, w których należy rozmieścić pododdziały batalionu;
- ustalenie właściwości ochronnych terenu oraz sprawdzenie, w jakim stopniu i jak można wykorzystać istniejące obiekty terenowe w celu zamaskowania rozmieszczenia i pracy pododdziałów batalionu;
- sprawdzenie liczby, stanu i możliwości wykorzystania dróg wewnątrz rejonu, jak i dróg dojazdowych i wyjazdowych oraz mostów, brodów, przejazdów itp.;
- zbadanie warunków seopatrzywania w wodę do celów spożywczych technicznych, kąpieli i gaszenia pożarów;
- sprawdzenie stanu sanitarnego i stopnia skażenia rejonu.

W wypadku braku dostatecznej ilości czasu rozpoznanie rejonu może być prowadzone w czasie zajmowania nowego rejonu. Grupa rekonesansowa może wyruszyć do planowego rejonu rozmieszczenia batalionu albo z dotychczas zajmowanego rejonu, albo z drogi marszu.

Na przeprowadzenie rekonesansu w jak najkrótszym czasie potrzeba 1-2 godzin.

W celu przeprowadzenia rekonesansu w jak najkrótszym czasie należy opracować plan rekonesansu. Plan taki przykładowo przedstawiono na załączniku nr 2.

Rozpoznanie wyznaczonego terenu prowadzi we własnym zakresie dowódca pododdziału równocześnie z zajmowaniem go. Dokonuje on również szczegółowego rozmieszczenia pododdziału wewnątrz rejonu.

3. Zasady rozmieszczenia pododdziałów.

Rejon rozmieszczenia batalionu składa się z rejonu rozmieszczenia jego pododdziałów przy czym każda drużyna, pluton, kompania powinny mieć określone miejsce. Sposób rozmieszczenia pododdziałów zależy będzie od wielu czynników, a szczególnie od wielkości wyznaczonego rejonu, właściwości terenu, czasu, w jakim batalion będzie przebywał w tym rejonie.

Biorąc pod uwagę przeciętne warunki, można przyjąć następujące orientacyjne wielkości:

1. powierzchnia rejonu rozmieszczenia:

- pluton 0,1-0,2 km²
- kompanii 0,1-1 km²
- batalionu 15-20 km²

2. średnia odległości:

- między pojazdami 25-50 m
- między plutonami kompanii 500-1000 m
- między kompaniami 2-3 km.

Rozmieszczenie batalionu zaopatrzenia i obsługi przedstawia załącznik nr 3 a organizację obrony i ochrony załącznik nr 11. Planując rozmieszczenie pododdziałów należy stosować następujące zasady:

- pojazdy powinny być ustawione przodem w kierunku wyjazdu tak, aby bez wykonania manewru mogły w każdej chwili wyjechać i to w pożądanej kolejności;
- drużyny i plutony oraz kompanie muszą mieć możliwość szybkiego i sprawnego ustawienia się na wyznaczonych dla nich drogach w składzie organizacyjnym;
- pododdziały produkcyjne i usługowe trzeba rozmieszczać tam, gdzie będą mogły najlepiej wykonywać swoje zadania np. warsztat szewsko-krawiecki, przy składzie mundurowym, piekarnia przy składzie żywnościowym.

Równocześnie należy zwrócić uwagę na to, by pracą nie demaskowały swego położenia i innych pododdziałów.

Wskazane jest rozmieszczać je w zabudowaniach, zagajnikach, schronach itp.

- Nie należy rozmieszczać pododdziałów w pobliżu obiektów, które mogą być celem ataku lotnictwa, broni masowego rażenia, lub grup dywersyjnych nieprzyjaciela.

IV DOWODZENIE

1. Zasady ogólne.

Dowodzenie batalionem zaopatrzenia i obsługi polega na odpowiednim kierowaniu nim tak, aby zadania jakie postawił mu dowódca brygady chemicznej /lub kwatermistrz/ zostały wykonane na czas i zgodnie z myślą przewodnią.

Mieści się w tym również utrzymanie batalionu w stałej gotowości do wykonania zadań oraz zachowanie jego żywotności i zdolności bojowej.

Aby zadania te mogły być należycie wykonane, dowódca batalionu obowiązany jest:

- posiadać swoje stanowisko dowodzenia;
- mieć zorganizowaną łączność;
- opracowywać decyzje, przekazywać je w formie rozkazów i zarządzeń oraz kontrolować ich wykonanie.

2. Stanowisko dowodzenia dowódcy batalionu zaopatrzenia i obsługi.

Dowódca batalionu winien posiadać określone miejsce pracy tj. stanowisko dowodzenia. Ze stanowiska dowodzenia kieruje on działalnością batalionu, wydaje rozkazy, zarządzenia i przyjmuje meldunki, czuwa nad właściwym wykonaniem zadań przez pododdziały batalionu, odpowiednio i na czas reaguje na wszelkie sytuacje. Stanowisko dowodzenia dowódcy batalionu należy rozwiązać w miejscu, skąd będzie najdogodniej dowodzić a więc położone centralnie, w rejonie rozmieszczenia. Zależy to jednak od terenu, rozmieszczenia batalionu, możliwości wykorzystania istniejących schronów i budynków. Nie może być ono roztudowane, lecz musi być manewrowe, gotowe w każdej chwili do przesunięcia. Stanowisko dowodzenia batalionu należy rozmieszczać w rejonie rozmieszczenia batalionu, oddalone od zgrupowania transportu, wojsk, ważnych obiektów i odpowiednio zamaskowane.

Na stanowisku dowodzenia wraz z dowódcą batalionu winni znajdować się jego zastępcy, pomocnik do spraw zaopatrzenia oraz szef sztabu batalionu. Zbierają oni i przygotowują materiały oraz przedstawiają propozycje, na podstawie których, dowódca opracowuje swoją decyzję.

Stanowisko dowodzenia jest miejscem pracy dowódcy i tu znajdują się wszystkie podstawowe dokumenty dowodzenia oraz inne potrzebne materiały. Po wydaniu rozkazu dowódca winien przebywać w pododdziałach, kontrolować wykonanie swojej decyzji oraz decydować w sprawach, które muszą i mogą być rozstrzygane na bieżąco. W tym czasie pracą na stanowisku dowodzenia kieruje szef sztabu.

3. Organizacja łączności w batalionie zaopatrzenia i obsługi.

Łączność batalionu zaopatrzenia i obsługi organizowana jest w sposób prosty ze względu na niewielkie etatowe siły i środki łączności.

Batalion posiada drużynę radiotelefoniczną podlegającą bezpośrednio szefowi sztabu batalionu. Skład drużyny jest następujący:

- dowódca drużyny;
- siedmiu radiotelefonistów;

W wyposażeniu drużyny radiotelefonicznej znajduje się:

- pięć radiostacji UKF R-105;
- jeden wzmacniacz mocy do radiostacji R-105.

Organizatorem łączności batalionu jest szef sztabu.

Określa on jak ma być zorganizowana łączność w rejonie rozmieszczenia batalionu w czasie marszu, jakimi siłami, środkami oraz w jakim terminie.

W tym zakresie stawia zadania dowódcy drużyny.

Dowódca batalionu posiada łączność radiową z dowódcą brygady chemicznej lub kwatermistrzem.

Jest ona organizowana siłami i środkami brygady chemicznej i batalionu, ponadto w zależności od potrzeb i sytuacji utrzymuje łączność radiową z dowódcą kompanii zaopatrzenia, medycznej i remontów za pomocą radiostacji UKF R-105.

Do utrzymania łączności w rejonie rozmieszczenia batalionu w szerokim zakresie należy używać ruchomych środków łączności. Do tego celu można wykorzystać łącznika na motocyklu lub samochodzie osobowo-terenowym, do dostarczenia dla podwładnych rozkazów, zarządzeń i zbierania meldunków. Celowe jest by łączność za pomocą ruchomych środków łączności odbywała się w ustalonych godzinach, zależnie od konkretnych warunków i potrzeb.

Oprócz wymienionych sposobów łączności dowódca batalionu oraz inni jego oficerowie powinni stosować osobisty kontakt z podwładnymi.

Możliwy wariant łączności przedstawiono w załączniku nr 4.

4. Wypracowanie decyzji i stawianie zadań.

Dowódca batalionu swoją decyzję wypracowywać będzie w zasadzie w ograniczonym czasie, dlatego powinien zachować określony tok postępowania.

Po otrzymaniu zadania dowódca winien przeprowadzić analizę otrzymanego zadania i określić jakie sposoby jego wykonania będą najważniejsze i najlepiej będą odpowiadały intencji przełożonego.

Następnie winien dokonać oceny położenia, którą dokonuje wspólnie z zastępcami, pomocnikiem do spraw zaopatrzenia, szefem sztabu i kwatermistrzem. Służą mu oni pomocą, udzielają wyjaśnień, opierają się na posiadanych i prowadzonych ^{na} bieżąco dokumentach, oraz przedstawiają swoje propozycje. W ocenie sytuacji należy uwzględnić czas, warunki terenowe, odległość i inne czynniki mające wpływ na decyzję.

Po ocenie położenia lub przed, w zależności od sytuacji należy wydać zarządzenia wstępne dla pododdziałów.

Dowódca batalionu swoją decyzję może ogłosić w formie zarządzenia lub podać ją do wiadomości bezpośrednio wykonawcom, którzy po jej zanotowaniu i wrysowaniu na mapy przystępują do wykonania zadań lub też szefowi sztabu, który przekazuje ją wykonawcom w formie zarządzenia. Przy wypracowaniu decyzji, jak i podczas dowodzenia dowódca korzysta z dokumentów, które muszą być prowadzone na bieżąco. Są to następujące dokumenty:

- mapy robocze, na których winna być wrysowana aktualna sytuacja i niezbędne elementy tyłowe. Dane te uzyskuje się drogą stałego kontaktu z kwatermistrem brygady chemicznej;
- zestawienie ilości środków materiałowych;
- meldunek o stanie bojowym pododdziałów /ilości ludzi i sprzętu/;
- meldunki dobowe o stanie liczebnym pododdziałów batalionu;
- plan dowozów środków materiałowych lub wyciągi z tych planów;
- zestawienie możliwości przewozowych, naprawczych i produkcyjno-usługowych pododdziału batalionu;

- dziennik zarządzeń i meldunków /tzw. dziennik działań bojowych/;
- tabele rozmównicze, kryptonimy osób funkcyjnych, kod mapy itp.;
- inne dokumenty opracowane dla potrzeb batalionu lub otrzymane ze szczebla nadrzędnego.

Dowódca batalionu wypracowuje^c decyzje dotyczącą dowozu środków materiałowych powinien określić:

- rodzaje i ilości środków materiałowych, jaką do tego celu należy wykorzystać;
- miejsce przeznaczenia ładunku;
- skład kolumn transportowych oraz wyznaczyć ich dowódców;
- siły i środki do obrony i ochrony kolumn oraz jej organizację;
- drogi dowozu i sposób powrotu kolumn;
- organizację łączności z dowódcą batalionu;
- sposób żywienia kierowców;
- terminy wyruszenia i dotarcia kolumn do miejsc przeznaczenia oraz ich powrotu.

Niektóre z omówionych zagadnień mogą być uprzednio uregulowane zarządzeniami wstępnymi.

V ORGANIZACJA I WYKONANIE MARSZU

1. Zasady ogólne.

Batalion zaopatrzenia i obsługi może wykonywać marsz:

- całością sił w ramach przegrupowania brygady chemicznej do nowego rejonu ześrodkowania lub gdy sam w toku działań zmienia rejon rozmieszczenia;
- częścią sił /pododdziałkami/ w razie wykonywania zadań związanych z dowozem, wydzielenia czołówki materiałowej.

Każdy marsz kolumn wojskowych musi być należycie zorganizowany i opierać się na ścisłych, obowiązujących w każdym wypadku zasadach, określonych w instrukcjach i regulaminach. Szczególnie trudny, wymagający dużej uwagi zarówno ze strony kierowców jak i dowódców, zdyscyplinowania oraz przestrzegania przepisów i ustalonego porządku jest marsz kolumn. Drogi, którymi mogą wykonywać marsz pododdziały batalionu w czasie przegrupowania

brygady chemicznej będą zwykle wykorzystywane przez wojska przegrupowujące się w różnych kierunkach. Mogą również znajdować się na nich przeszkody jak: strefy skażeń chemicznych i promieniotwórczych, zniszczony i uszkodzony sprzęt, zaważy itp. Wszystko to może spowodować zatrzymanie kolumn oraz ich rozczłonkowanie, co może doprowadzić do opóźnienia w dotarciu ich do wyznaczonego miejsca. Dlatego konieczne jest ścisłe przestrzeganie zarządzeń posterunków regulacji ruchu, które odpowiada^{ja} za należyty porządek na drogach. W wypadku, gdy marsz batalionu odbywa się w składzie brygady chemicznej dowódca batalionu otrzymuje wszystkie niezbędne dane z planu przegrupowania opracowanego przez sztab brygady. Jeżeli marsz ma wykonać batalion samodzielnie, to plan marszu opracowuje sztab batalionu a zatwierdza dowódca. Kolumna batalionu zaopatrzenia i obsługi powinna zachować odpowiednią odległość od innych kolumn, wynoszącą około 5 km. Zapewnia ona bezpieczeństwo marszu. Odległość pomiędzy kompaniami powinna wynosić 1 km, między plutonami 100-200 m. W wypadku gdy pododdziały są zdekompletowane, należy tworzyć inne odpowiednie kolumny, aby niepotrzebnie nie wydłużać całości ugrupowania marszowego. Odległości pomiędzy pojazdami zależą od szybkości marszu. Nie może ona być mniejsza niż 25 m i nie większa niż 50 m. Szybkość marszu kolumny nie powinna wynosić w nocy więcej niż 20 km/godz., w dzień 30-35 km/godz. Zależać ona będzie od pory roku, widoczności, stanu dróg oraz innych czynników. Szybkość marszu określa dowódca.

Kolumny mogą przegrupowywać się tylko prawą stroną drogi zachowując ustalony porządek marszu. Jedna kolumna może wyprzedzać drugą jedynie za pozwoleniem dowódcy brygady chemicznej.

W razie organizowania marszu na dalsze odległości należy wyznaczyć odpoczynki. Krótkie odpoczynki, wynoszące 20-30 minut, organizuje się po dwóch trzech godzinach marszu.

W tym czasie kierowcy sprawdzają stan techniczny pojazdów i usuwają ewentualne usterki. Po zakończeniu pierwszej połowy marszu organizuje się dłuższy odpoczynek. /2-4 godziny/ w celu wydania posiłku oraz uzupełnienia paliwa w pojazdach.

2. Przygotowanie marszu.

Przygotowanie batalionu i jego pododdziałów do marszu polega na wydaniu przez dowódcę wstępnych zarządzeń, opracowaniu planu marszu, przygotowaniu pojazdów i kierowców oraz na organizację zabezpieczenia materiałowo-technicznego i medycznego. Zarządzenia wstępne wydaje się natychmiast po otrzymaniu rozkazu do marszu. Mogą one dotyczyć takich problemów jak:

- przygotowanie środków materiałowych;
- przygotowanie pojazdów pod względem technicznym, wyposażenie ich, uzupełnienie paliwa;
- zaopatrzenia kierowców i pozostałych żołnierzy wykonujących marsz w żywność;
- udzielanie instruktażu dla kierowców.

Przed wyruszeniem kolumny udającej się z zaopatrzeniem do oddziałów brygady należy sprawdzić środki materiałowe na pojazdach i w razie potrzeby przeładować według określonych rodzajów, zestawów oraz sporządzić list transportowy lub inne niezbędne dokumenty. ładunek należy właściwie włożyć, umocować i zabezpieczyć przed wilgocią.

Przed wyruszeniem z rejonu zależnie od pory dnia żołnierze powinni otrzymać gorący posiłek, albo tylko suchy prowiant. Dowódcy pododdziałów powinni udzielić kierowcom instruktażu, podając im zasady zachowania się w kolumnie i w różnych sytuacjach oraz dane o stanie dróg /przeprawy, mosty, przejazdy, oblodzenie, niebezpieczne wzniesienia/ i innych warunkach marszu.

Plan marszu można opracować na mapie, szkicu lub tabeli określając w nim:

- skład kolumny;
- drogę marszu i jej długość;
- cel marszu;
- czas przekroczenia punktu wyjścia czołem i ogonem kolumny oraz czasy przekroczenia punktów wyrównania;
- czas przybycia do rejonu przeznaczenia;
- miejsce i czas odpoczynków /krótkich i długiego/;
- tempo marszu;
- inne dane np. wyznaczenia dowódcy kolumny i jej składu, odległości pomiędzy członami kolumny, jej zabezpieczenia materiałowego, technicznego i medycznego oraz dowodzenia.

Plany lub wyciągi powinni otrzymać dowódcy pododdziałów, którzy przekazują swoim podwładnym niezbędne dane do przygotowania marszu. Dla zachowania tajemnicy, drogę marszu podają oni kierowcom na wypadek odłączenia się pododdziału lub pojedynczego pojazdu od kolumny na krótko przed rozpoczęciem marszu. Przygotowaniem pojazdów zajmują się dowódcy pododdziałów, a przede wszystkim kierowcy. W razie konieczności mogą w tym brać udział drużyny i pluton remontu samochodów.

Zgodnie z obowiązującymi zasadami pojazdy muszą być stale gotowe do wykonywania zadania, niemniej jednak w pewnych sytuacjach może zajść konieczność dodatkowego ich przygotowania. Dotyczyć to będzie wyposażenia w łańcuchy na koła, liny, opony, siatki maskujące, malowania ochronnego pojazdów, nie wyłączając oczywiście ich dodatkowego przeglądu.

Marsz musi być zabezpieczony pod względem materiałowym, technicznym i medycznym.

Za zabezpieczenie materiałowe marszu odpowiada kwatermistrz batalionu. Dotyczy ono żywienia żołnierzy /kiedy, gdzie i jakie posiłki zostaną wydane/, oraz zaopatrywania w materiały pędne i smary. Po wykonaniu marszu należy uzupełnić paliwo w pojazdach do pełnych norm. W marszu paliwo uzupełnia się w czasie dłuższego odpoczynku. Zabezpieczenie techniczne marszu organizuje z-ca dowódcy batalionu do spraw technicznych. Wydziela on siły i środki, które przesuwają się na końcu kolumny batalionu i stanowią tzw. zamykanie techniczne. Z reguły będą to: warsztat samochodowy oraz pojazdy rezerwowe. Zadaniem ich jest udzielenie pomocy technicznej pojazdom uszkodzonym.

W czasie odpoczynków należy organizować obsługę techniczną pojazdów, a na trudnych odcinkach drogi udzielenie pomocy technicznej przez wyznaczenie odpowiednich do tego celu sił i środków. Zabezpieczenie medyczne marszu polega na sprawdzeniu i uzupełnieniu kierowcom brakujących opatrunków osobistych, określeniu sposobu udzielania pomocy w czasie marszu, sposobów ich ewakuacji oraz wydzielenie jednego samochodu sanitarnego wraz z lekarzem. Batalion zaopatrzenia i obsługi z zasady wykonywał będzie marsz po jednej drodze marszu.

3. Organizacja kolumny marszowej batalionu zaopatrzenia i obsługi.

Planowanie miejsca pododdziału w kolumnie marszowej należy do sztabu batalionu. Za szczegółowe określenie miejsc pojazdów w kolumnie odpowiada dowódca pododdziału.

Każda kolumna musi być zorganizowana, aby batalion mógł jak najlepiej wykonać zadanie. Pododdziały z zaopatrzeniem powinny być tak rozdzielone, aby w razie uderzenia bronią masowego rażenia przez nieprzyjaciela nie zostały zniszczone jednocześnie wszystkie jednego rodzaju środki materiałowe. Organizowanie kolumny marszowej należy rozpoczynać już w czasie planowania rozmieszczenia pododdziałów w wyznaczonym rejonie.

Rozmieszczenie batalionu w rejonie winno zabezpieczać natychmiastowe i bezkolizyjne jego opuszczenie w zorganizowanych kolumnach.

Pododdziały muszą mieć oznaczone drogi wyjścia ze swoich rejonów, które nie powinny się krzyżować z innymi i przechodzić przez zajęte rejony. Jeżeli jest to nieuniknione, to wymarsz należy tak organizować, aby maszerujące pododdziały przekroczyły rejony i drogi po opuszczeniu ich przez inne pododdziały. Celowo jest tak rozmieścić pododdziały, aby mogły one w sposób jak najbardziej sprawny i zapewniający bezpieczeństwo opuścić zajmowany rejon w ustalonym ugrupowaniu marszowym.

Ugrupowanie marszowe batalionu powinno zawierać podstawowe elementy:

- ubezpieczenie przednie, grupę zabezpieczenia ruchu i patrol rozpoznania skażeń;
- siły główne batalionu;
- zamykanie kolumny;
- ubezpieczenie tylne.

Organizację kolumny marszowej batalionu na jednej drodze przedstawiono w załączniku nr 5.

Ogółem długość całej kolumny może wynosić 5,3 km.

/w nocy jest krótsza ponieważ mniejsza się odległość między pojazdami i pododdziałami, a w dzień dłuższa/.

Ze względów praktycznych celowe jest wyznaczenie stałego miejsca każdego pododdziału w kolumnie, jeżeli pozwalają na to warunki.

Usprawnia to wyjście z rejonu, jak i wejście do niego oraz sam marsz.

4. Dowodzenie w marszu.

Dowodzenie batalionem rozpoczyna się już w okresie przygotowań do marszu. Na każdą kolumnę i jej człony winni być wyznaczani dowódcy, którzy nimi dowodzą.

Podstawową formą dowodzenia są z zasady krótkie rozkazy i zarządzenia. Przekazywanie tych rozkazów odbywa się w czasie odpoczynków osobiście lub za pomocą ruchomych środków łączności. Tych samych środków używa się zwykle w czasie marszu z tym, że do przekazywania zarządzeń można wykorzystać również posterunki regulacji ruchu.

W czasie działań bojowych można wykorzystać radiostacje UKF R-105. Radiostacje te należy przydzielić dla dowódców kompanii. Posiadane 5 radiostacji celowo jest wykorzystać:

- Dowódca batalionu - 2 radiostacje - 1 R-105 na kierunku z dowódcą brygady i 1 R-105 w sieci dowódców kompanii,
- dowódca kompanii zaopatrzenia - 1 R-105;
- dowódca kompanii remontowej - 1 R-105;
- dowódca kompanii medycznej - 1 R-105.

W czasie wykonywania marszu batalion jest narażony na atak naziemny i powietrzny ze strony nieprzyjaciela.

Dlatego zawsze musi być organizowana obrona i ochrona kolumn. W celu zapewnienia obrony i ochrony kolumn należy dokonać podziału do tego celu sił i środków oraz zorganizować odpowiednie działania wszystkich żołnierzy.

Zadania związane z obroną i ochroną muszą być na czas przekazywane poszczególnym elementom ugrupowania marszowego a znajomość ich sprawdzona.

W razie zaatakowania kolumny przez grupę dywersyjną z zasady walkę przejmuje ubezpieczenie lub jego część, natomiast pozostałe elementy w miarę możliwości kontynuują marsz.

Jeżeli kolumna zostanie zaatakowana z powietrza, to nie przerywa się marszu, lecz kontynuuje go nadal, zwiększając tylko szybkość i odległość między pojazdami i pododdziałami.

Skażone odcinki dróg należy obchodzić. Jeżeli przełożony zarządzi pokonywanie strefy skażonej, żołnierze nakładają

indywidualne środki ochrony, w miarę możliwości okrywają sprzęt i środki materiałowe oponczami, a kolumna zwiększa szybkość. Po przekroczeniu strefy skażonej należy wykonać częściowe zabiegi specjalne i sanitarne.

Każdy pododdział /kompania/ w czasie marszu powinien mieć wyznaczonych obserwatorów, których zadaniem jest obserwować teren oraz meldować o wszystkich spostrzeżeniach. Obserwatorzy powinni być dokładnie przeinstruowani co do sposobu obserwacji oraz przekazywania meldunków, a także zorientowani co do obiektów obserwacji, którymi mogą być grupy dywersyjne, niebezpieczne odcinki dróg, samoloty nieprzyjaciela, skażenia chemiczne i promieniotwórcze itp.

Najbardziej skuteczną formą ochrony jest ukrywanie się w terenie, ukrywanie się w miejscach, gdzie nie ma możliwości obserwacji przez nieprzyjaciela. W tym celu należy wyznaczyć specjalne ukrycia i ukryć się w nich.

Sposób ukrywania się w terenie zależy od rodzaju skażenia i od rodzaju broni, którą używa nieprzyjaciel. W tym celu należy wyznaczyć specjalne ukrycia i ukryć się w nich.

W wypadku działania brzozy w sposób scentralizowany pod kierownictwem dowódcy brzozy w miejscu, gdzie znajdują się ukrycia, należy wyznaczyć specjalne ukrycia i ukryć się w nich. W tym celu należy wyznaczyć specjalne ukrycia i ukryć się w nich.

W wypadku gdy brzoza działa w sposób decentralizowany pod kierownictwem dowódcy brzozy w miejscu, gdzie znajdują się ukrycia, należy wyznaczyć specjalne ukrycia i ukryć się w nich. W tym celu należy wyznaczyć specjalne ukrycia i ukryć się w nich.

- paliwo - 1 system - 3, 12 in bar
- skrzynki i pudełka - 1 szt. + przygotowa
- ładunki wybuchowe - 1 szt. + przygotowa /200 kg
- sanitarna - 1

W tym celu należy wyznaczyć specjalne ukrycia i ukryć się w nich. W tym celu należy wyznaczyć specjalne ukrycia i ukryć się w nich.

VI ORGANIZACJA PRACY BATALIONU W DZIAŁANIACH BOJOWYCH

1. Zasady ogólne.

a/ Batalion zaopatrzenia i obsługi wykonuje zadania na korzyść BChem, która działa w pasie działania armii. Brygada chemiczna może działać w sposób scentralizowany lub tworząc dwa-trzy odwody. Ilość organizowanych odwodów brygady zależy od zadań i warunków działania armii oraz przewidywanego zagrożenia bronią masowego rażenia. Jeżeli brygada chemiczna została podzielona na kilka odwodów /dwa-trzy/ to odwody, te powinny być tak podzielone aby mogły wykonywać zadania w całym pasie działania armii.

Najsilniejszy odwód powinien się znajdować na kierunku głównego uderzenia lub w rejonie głównego wysiłku armii. W składzie tego odwodu oprócz oddziałów zabiegów specjalnych winien znajdować się batalion zaopatrzenia i obsługi.

Sposób ugrupowania tyków brygady chemicznej zależy będzie przede wszystkim od rodzaju wykonywanych zadań przez oddziały brygady i sytuacji.

W wypadku działania brygady w sposób scentralizowany bzo winien w rejonie ześrodkowania organizować brygadowy punkt zaopatrzenia, brygadowy punkt zbiórki sprzętu uszkodzonego oraz brygadowy punkt medyczny. Rozmieszczenie poszczególnych elementów przedstawiono w załączniku nr 6.

W wypadku gdy brygada działa w sposób zdecentralizowany celowo jest działanie dwóch czołówek dla batalionów zabiegów specjalnych działających na kierunkach pierwszorzutowych ZT. Skład czołówki może być następujący:

- paliwo - 1 cysterna - 0,12 jn bzs
- odkażalnik i dezakt. - 1 sam.+ przyczepa
- fundusz wymienny umundurowania 1 sam. + przyczepa /200 ktw/
- sanitarka-1

Czołówki te celowo jest przydzielać do batalionów zabiegów specjalnych w czasie organizowania odwodów chemicznych na poszczególnych kierunkach. Ugrupowanie poszczególnych elementów przedstawiono w załączniku nr 7.

Działanie kompanii remontowej w warunkach polowych

Kompania remontowa wchodzi w skład batalionu zaopatrzenia i obsługi.

Wykorzystywana jest do zabezpieczenia technicznego BChem w zakresie:

- obsługi technicznej, ewakuacji i remontów uszkodzonego sprzętu. W czasie wykonywania zadań przez BChem kompania remontowa działa całością sił lub elementami w miejscach rozmieszczenia pododdziałów.

W tym celu z kompanii remontowej wydzielana są grupy remontowo ewakuacyjne /GRE/ lub grupa remontowa.

Okresowe obsługi uzbrojenia i sprzętu technicznego przeprowadza się z zasa^{dy} w czasie przygotowania BChem do działań /w rejonie ześrodkowania/.

Zasadnicze prace wcho^odzą w zakres tych obsług technicznych wykonane są środkami i siłami pododdziałów pod nadzorem dowódców pododdziałów i ich zastępców ds. technicznych.

Czynności wymagające wyższych kwalifikacji oraz specjalistycznego oprzyrządowanie wykonywane są przez kompanię remontową. Bezpośrednie przygotowanie sprzętu i uzbrojenia w czasie rozwijania PZS oraz w czasie codziennych obsług po zakończeniu pracy na poszczególnych PZS prowadzi użytkownicy sprzętu, przy współudziale specjalistów z GRE i grup remontowych.

Sprzęt uszkodzony w czasie działań brygady remontowany jest w miejscu uszkodzenia lub na punkcie zbiórki uszkodzonego sprzętu /w rejonie działania pododdziałów/.

Do technicznego zamykania kolumn w czasie marszu kompania remontowa wydziela środki i drużyny ewakuacji sprzętu z zadaniem niesienia pomocy technicznej pojazdom uszkodzonym.

W rejonie ześrodkowania, w rejonach długiego odpoczynku kompania rozwija swoje warsztaty, organizuje PZSU, który rozwija w rejonie suchym z rozwiniętą siecią dróg i zapewniającym dobre warunki maskowania.

Dowódca kompanii wyznacza miejsca rozwinięcia poszczególnych plutonów i drużyn, wybiera rejony obrony, stawia zadania dowódcom.

Sprzęt napływający do PZSU poddawany jest zwykle następującym zabiegom:

- kontroli stopnia skażenia substancjami promieniotwórczymi i chemicznymi;
- częściowym lub całkowitym zabiegiem specjalnym;
- weryfikacji w celu:
- ustalenia zespołów i mechanizmów podlegających wymianie lub naprawie oraz czasu naprawy sprzętu;
- ustalenia zespołów i mechanizmów podlegających wymianie lub naprawie oraz kolejności operacji technologicznych;
- określenie ilości materiałów lub zespołów niezbędnych do wykonania naprawy;
- skierowania sprzętu na stanowiska robocze i wyznaczenie zadań poszczególnym warsztatom;
- przeprowadzenie po naprawie prób /odbioru technicznego/ i skierowanie sprzętu do użytkownika.

W warunkach polowych istotną rolę odgrywa kolejność napraw. W pierwszej kolejności powinno się naprawiać części podwozia /mechaniczne/ od których zależy ruch sprzętu, a w następnej kolejności część specjalną i pozostałe elementy.

Możliwości dobowe kompanii remontowej przedstawiono w załączniku nr 8.

Kompania zaopatrzenia

Kompania zaopatrzenia przeznaczona jest do podjęcia na etatowe środki transportowe zapasów ruchomych środków materiałowych i sprzętu, rozwijanie urządzeń polowych tyków brygady, wykonywania przewozów środków materiałowych dla potrzeb BChem oraz organizowania obrony i ochrony składów brygadowych.

Kompania zaopatrzenia może jednorazowo podjąć na etatowe środki /24 samochody ciężarowe x 4 tony x 0,7/ średni współczynnik załadunku/ = 67 t różnych środków materiałowych/ oraz na 8 cystern benzynowych - 28 ton paliw płynnych.

Kompania zaopatrzenia przegrupowuje się w ugrupowaniu marszowym bzo. W rejonie ześrodkowania rozwija:

- Brygadowy skład żywności;
- Brygadowy skład mundurowy;
- Brygadowy skład MPS;
- Brygadowy skład sprzętu chemicznego;
- Brygadowy skład sprzętu technicznego.

Rejon rozmieszczenia kompanii zaopatrzenia powinien zapewniać:

- rozładowanie i skryte rozmieszczenie składów;
- dostateczną ilość dróg;
- możliwość szybkiego wyprowadzenia poszczególnych składów do rejonu zapasowego;
- warunki do obrony i ochrony.

Poszczególne brygadowe składy rozwija się w odległości od siebie nie mniejszej jak 1,5-2 km. Samochód od samochodu 50 mb. Jeżeli oddziały BChem będą wykonywały zadania na kierunkach działań bojowych związków taktycznych może zajść konieczność wydzielenia z kompanii zaopatrzenia czołówek z zapasami ruchomymi środków materiałowych.

Czołówki te najczęściej będą się składać:

- 1-2 samochody z benzyną;
- 1-2 samochody ze środkami chemicznymi;
- 1-2 samochody z funduszem wymiennym;
- 4-2 samochody z umundurowaniem.

Dowódca kompanii zaopatrzenia wykonuje zadania w zakresie materiałowego zabezpieczenia oddziałów BChem na podstawie wyciągu z zarządzenia kwatermistrzowskiego BChem, rozdzielników na środki materiałowe wykonane przez szefów służb BChem, zadania otrzymanego od dowódcy bzo oraz posiadanych sił i środków.

Po otrzymaniu tych danych dca komp. zaopatrzenia wspólnie z kierownikami poszczególnych składów przystępuje do wypracowania decyzji i postawienia zadań. W zadaniach tych powinien określić:

- ilość i rodzaje środków materiałowych i transportowych wydzielanych ze składów dla poszczególnych oddziałów brygady;
- skład i miejsce formowania kolumn poszczególnych oddziałów BChem;
- Dowódców kolumn;
- odbiorców i miejsce dostarczenia środków materiałowych;
- czas, w którym ma być dokonany dowóz;
- sposób wykorzystania opróżnionego, powracającego transportu;
- sposób zabezpieczenia materiałowego, medycznego i technicznego wysłanych kolumn;

Sposób i środki utrzymania łączności /dowodzenie w czasie dowozu/;

- sposób obrony i ochrony kolumn.

Ugrupowanie marszowe kzaop bzo przedstawiono w załączniku nr 12.

WARSZTAT SZEWSKO-KRAWIECKI

Skład:

Kierownik warsztatu-starszy krawiec
krawiec
szewc
kierowca samochodu
samochód ciężarowy
pryczepa samochodowa
zestaw krawiecki Nr 50
zestaw krawiecki Nr 51

Zasadniczym zadaniem warsztatu szewsko-krawieckiego jest naprawa umundurowania i obuwia BChem.

Możliwości warsztatu szewsko-krawieckiego są następujące:

- naprawa obuwia - 14 par
- naprawa umundurowania - 16 kompletów

Warsztat szewsko-krawiecki celowo jest przegrupowywać i rozwijać przy brygadowym składzie mundurowym.

DZIAŁANIE KOMPANII MEDYCZNEJ

1. Możliwości kompanii medycznej

Siłami kompanii medycznej można w ciągu 1 doby opracować od 160-200 porażonych i chorych przy pełnym zakresie pomocy medycznej na brygadowym punkcie medycznym.

Przy zawężonym zakresie pomocy medycznej /ze wskazań życiowych/ można udzielić pomocy do 400 porażonym i chorym.

2. Zasady zabezpieczenia medycznego

- a. W czasie marszu - zabezpieczenie medyczne obejmuje przedsięwzięcia profilaktyczne, udzielanie pomocy lekarskiej oraz ewakuację porażonych i chorych. Pomocy medycznej w czasie marszu brygady udzielają w pierwszej kolejności batalionowe punkty medyczne, które przegrupowują się w składzie batalionów zabiegów specjalnych.

Kompania medyczna przegrupowuje się w ugrupowaniu batalionu zaopatrzenia i obsługi.

W rejonach dłuższych odpoczynków rozwija ona punkt medyczny i udziela pomocy medycznej.

Porażeni i chorzy po udzieleniu im pierwszej pomocy wracają do swoich pododdziałów a w razie potrzeby zostają ewakuowani do najbliższych szpitali lub armii.

b. W czasie działań bojowych - rannym i chorym pierwszej pomocy udzielają sami żołnierze w ramach samopomocy i pomocy żołnierskiej oraz sanitariusze. Pomoc ta jest udzielana w miejscu zranienia żołnierza na polu walki lub też w najbliższym ukryciu.

3. Zasady działania kompanii medycznej:

a. W rejonie ześrodkowania batalionu zaopatrzenia i obsługi siłami kompanii medycznej rozwija się brygadowy punkt medyczny w miejscu do tego najbardziej odpowiednim a następnie prowadzi się udzielanie pomocy lekarskiej w pełnym zakresie /schematy załączniki 9 i 10/.

W przypadku w niewielkiej ilości porażonych i chorych rozwija się część elementów brygadowego punktu medycznego.

W razie masowych strat sanitarnych w rejonie ześrodkowania na brygadowym punkcie medycznym udziela się pomocy lekarskiej w zaważonym zakresie.

b. W przypadku wydzielenia bsz do prowadzenia zabiegów na korpusie związku taktycznego można przydzielić do batalionu zabiegu specjalnych do 2-ech wozów sanitarnych wraz z personelem medycznym.

Przy sztabie BChem pozostawia się samochód sanitarny wraz z personelem medycznym.

W przypadku konieczności udzielenia natychmiastowej pomocy w rejonie użycia broni masowego rażenia wydziela się z kompanii medycznej 3 samochody sanitarne z personelem medycznym i wyposażeniem oraz kieruje się w dane ognisko strat masowych. Samochody sanitarne wchodzi w skład grupy ratunkowo-ewakuacyjnej.

W razie potrzeby, do grupy ratunkowo-ewakuacyjnej można przydzielić salę opatrunkową na samochodzie.

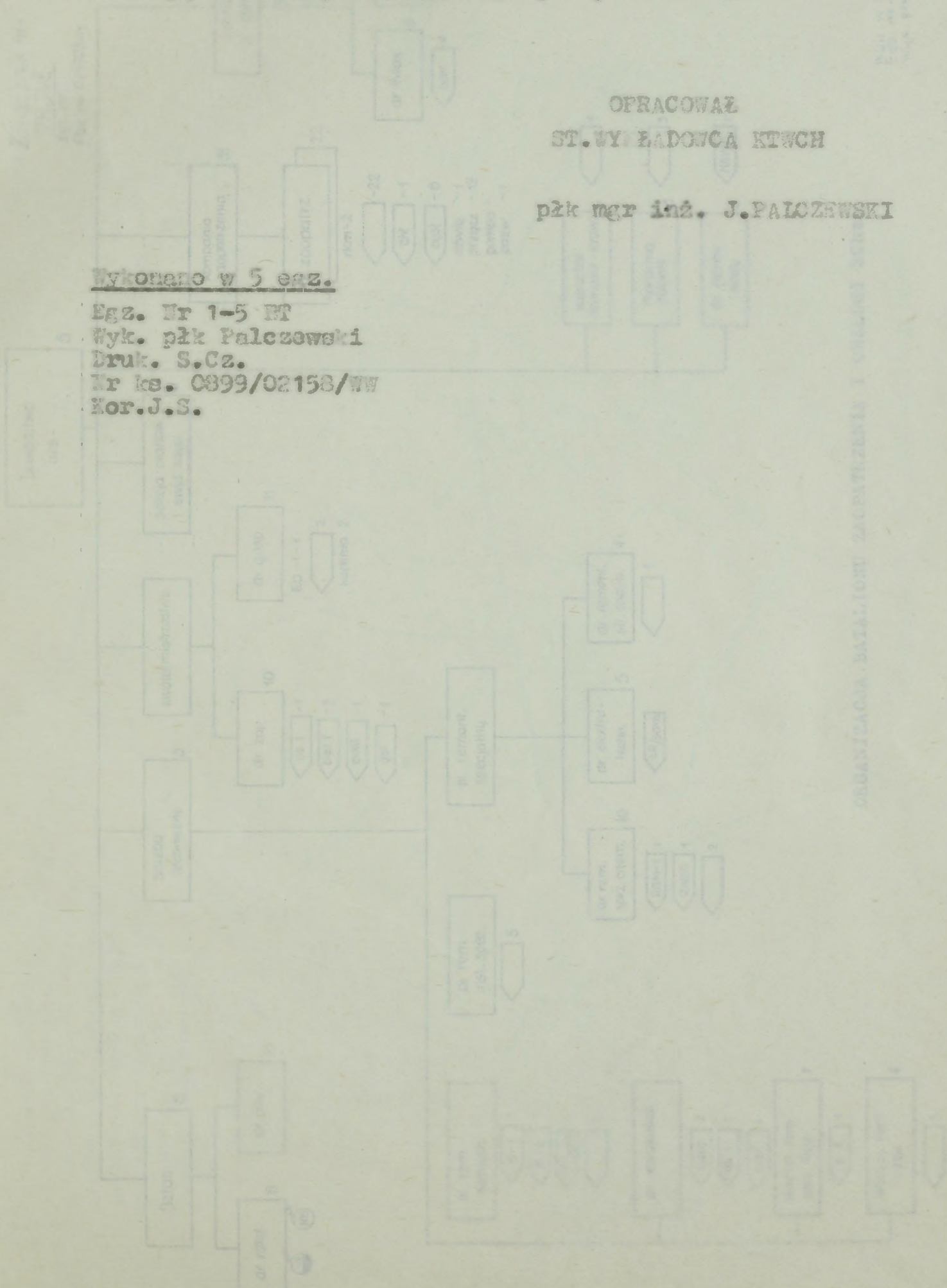
c. W wypadku użycia do prowadzenia zabiegów specjalnych i sanitarnych całości sił brygady chemicznej kompanię medyczną należy wykorzystać na kierunku przewidywania największych strat sanitarnych.

Działanie kompanii medycznej musi być ściśle powiązane z działaniem służby zdrowia związków taktycznych, na korzyść których działają bataliony zabiegów specjalnych BChem.

OPRACOWAŁ
ST. WYŁADOWCA KTWCH
płk mgr inż. J. PAICZEWSKI

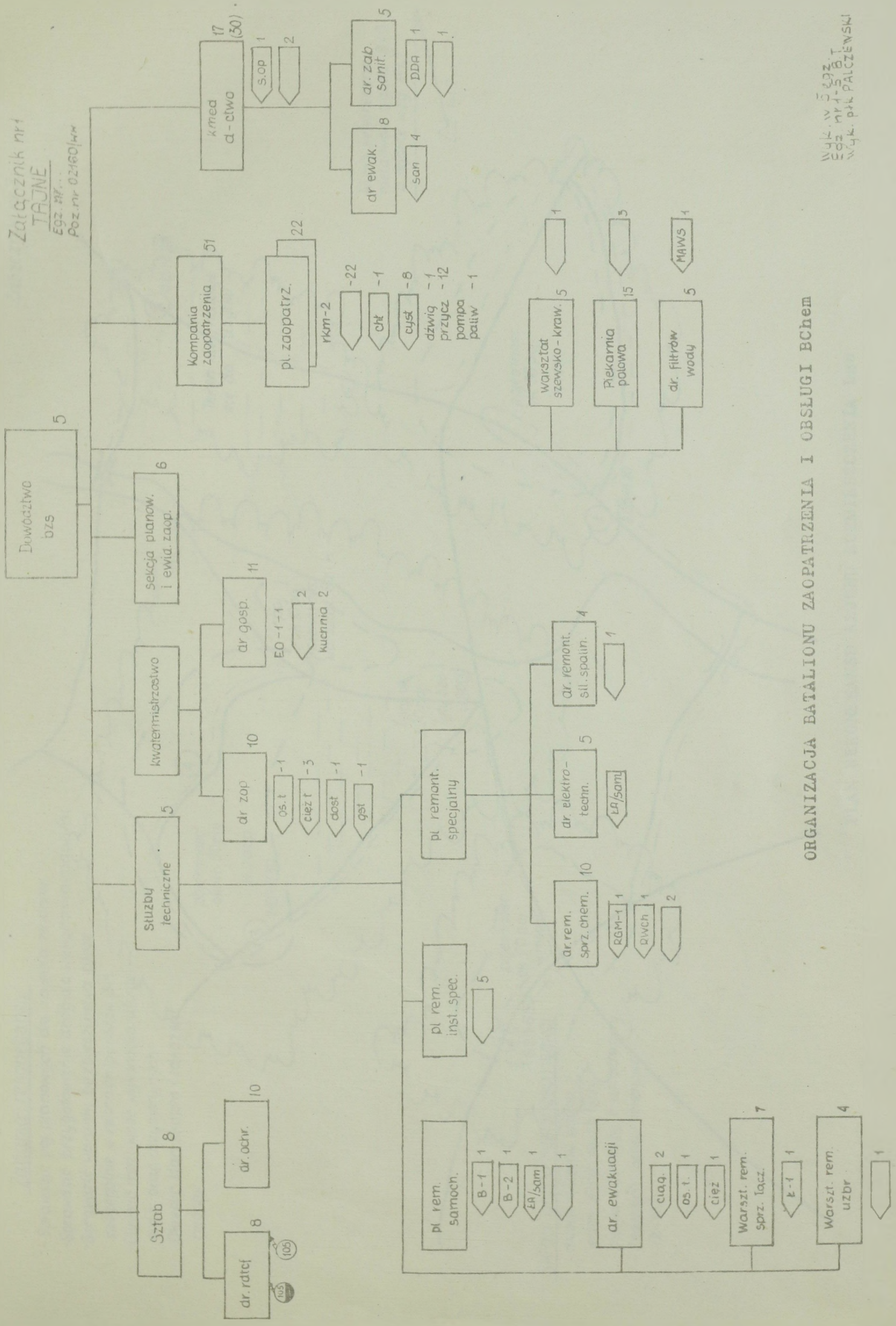
Wykonano w 5 egz.

Egz. Nr 1-5 RT
Wyk. płk Paiczewski
Druk. S.Cz.
Nr ks. 0899/02158/WW
Kor. J.S.

ORGANIZACJA BATALIONU ZABIEGÓW SPECJALNYCH I WYŁADOWCZYM

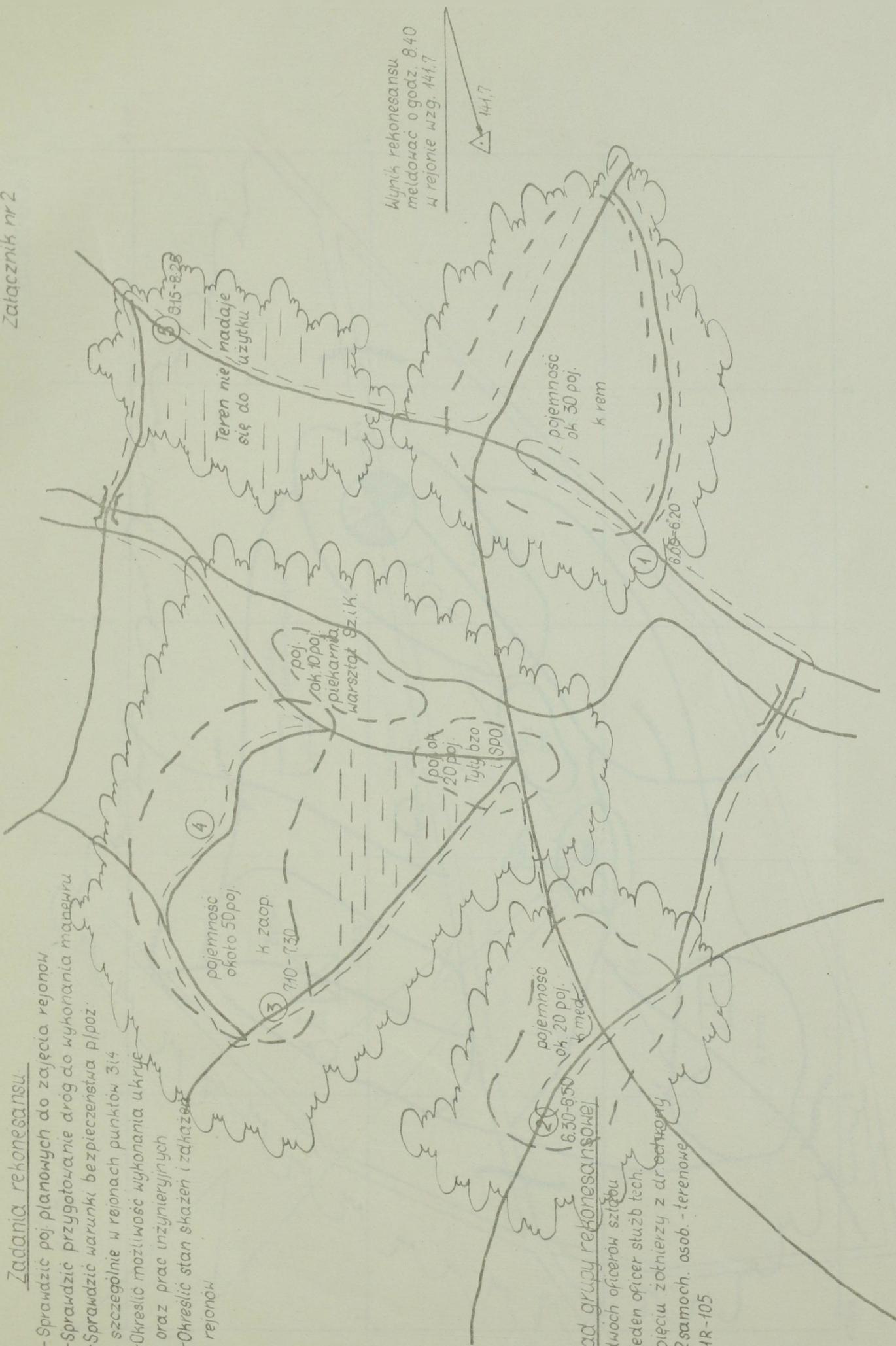
Załącznik nr1
TAJNE
Egz. nr...
Poz. nr 02160/HM

ORGANIZACJA BATALIONU ZAOPATRZENIA I OBSŁUGI Bchem

Wzkr. w 5 602.
Egz. nr 1-5 81.
Wzkr. p.k. PALCZÉŃSKI

Załącznik nr 2

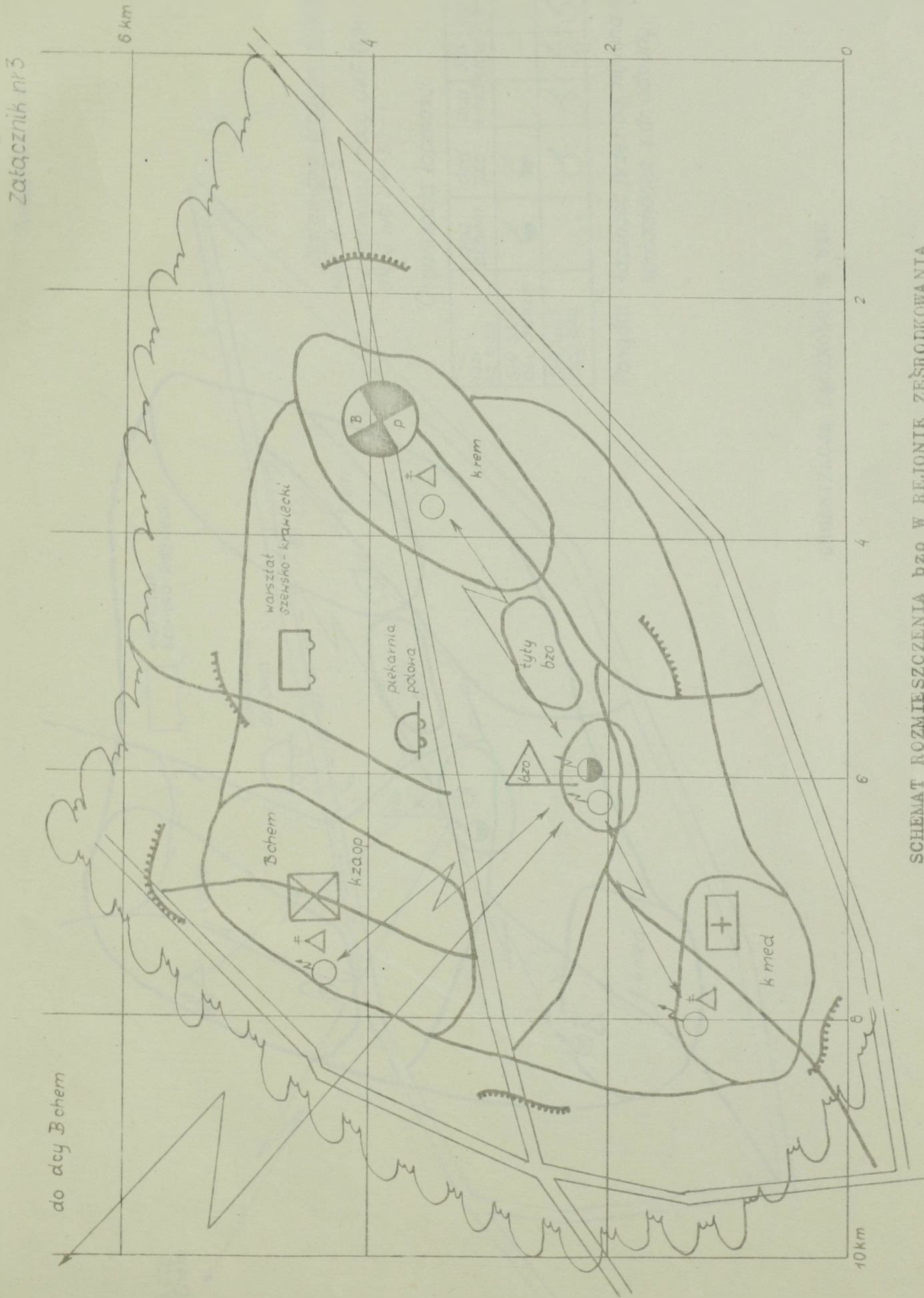

Wypik rekonesansu
meldować o godz. 8.40
w rejonie wzg. 141,7

- Zadania rekonesansu
- Sprawdzić poj planowych do zajęcia rejonów
 - Sprawdzić przygotowanie dróg do wykonania manewru
 - Sprawdzić warunki bezpieczeństwa p/porz. szczególnie w rejonach punktów 3 i 4
 - Określić możliwość wykonania ukrycia oraz prac inżynierskich
 - Określić stan skażeń i zakazać rejonów

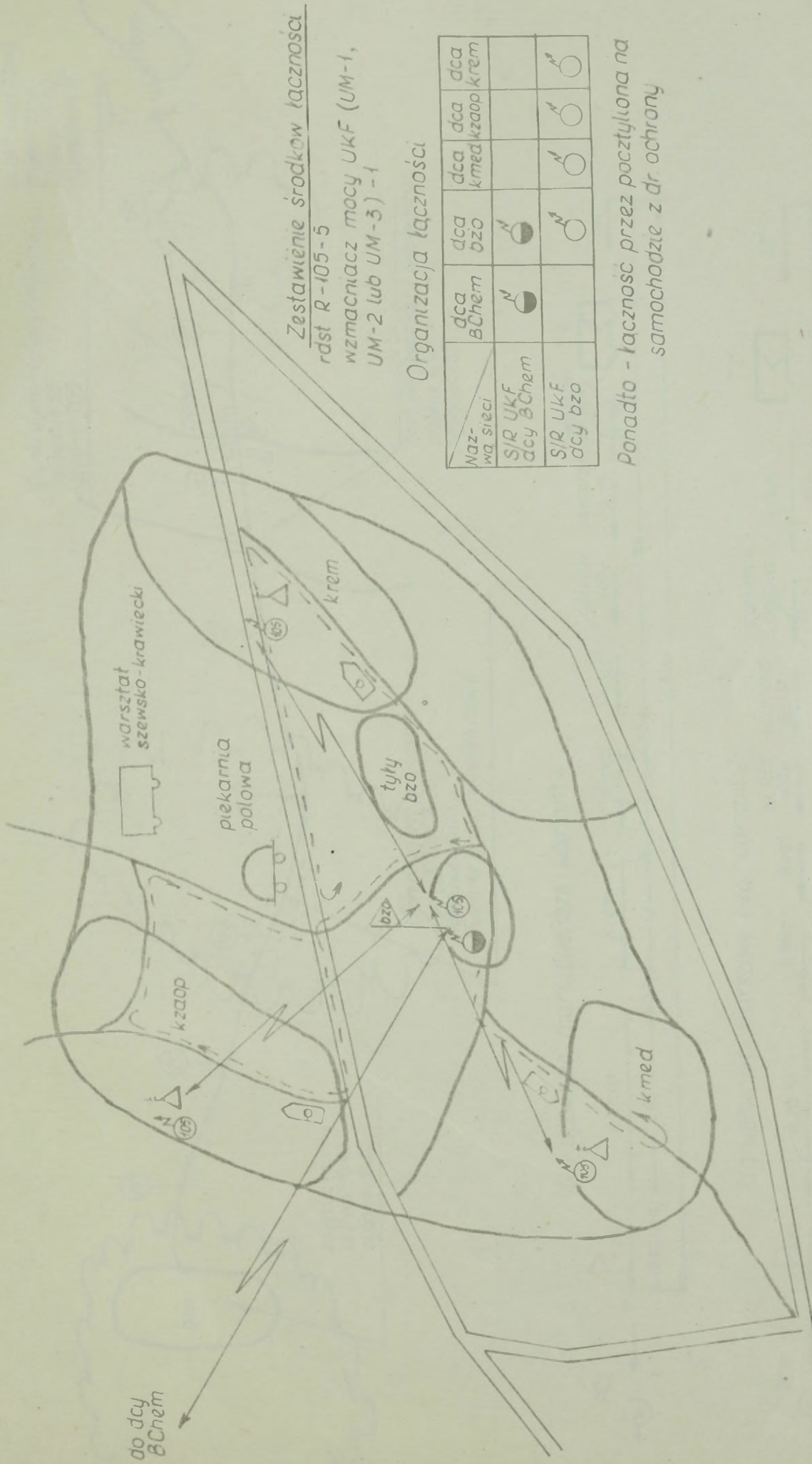
- Skład grupy rekonesansowej
- dwóch oficerów sztabu
 - jeden oficer służb tech.
 - pięciu żołnierzy z dr ochronny
 - 2samoch. osob.-terenowe
 - 1R-105

PLAN REKONESANSU REJONU ROZMIESZCZENIA bzo

SCHEMAT ROZMIESZCZENIA bzo W REJONIE ZEŚRODKOWANIA
/wariant/

Załącznik nr 4

Zestawienie środków łączności
rdst R-105-5
wzmocniacz mocy UKF (UM-1,
UM-2 lub UM-3) - 1

Organizacja łączności

Nazwa sieci	dca BChem	dca bzo	dca kmed	dca kzaop	dca krem
S/R UKF dcy BChem	☐	☐	☐	☐	☐
S/R UKF dcy bzo	☐	☐	☐	☐	☐

Ponadto - łączność przez pocztyniwna na samochodzie z dr ochrony

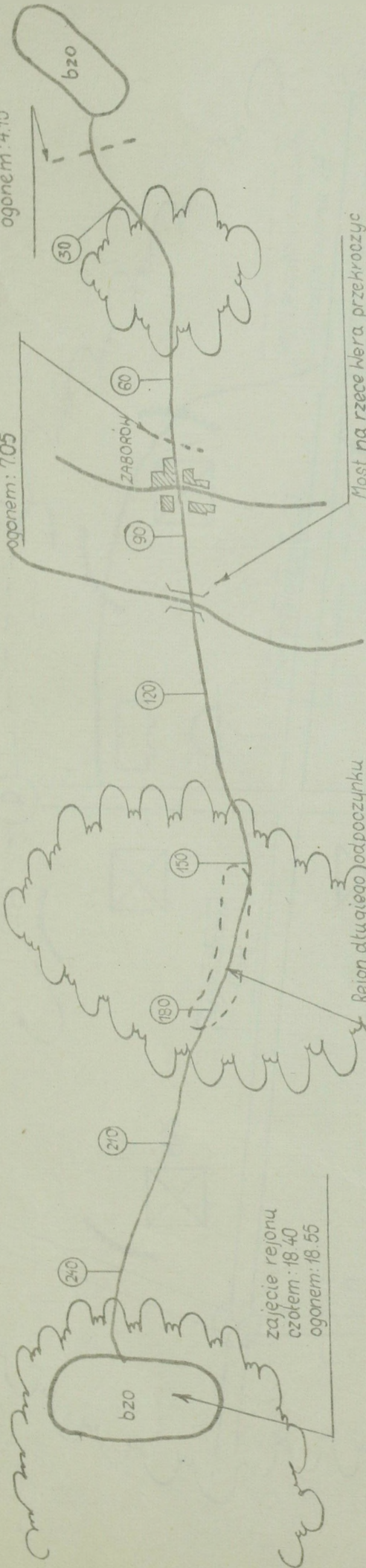
ORGANIZACJA ŁĄCZNOŚCI W bzo

Załącznik nr 5

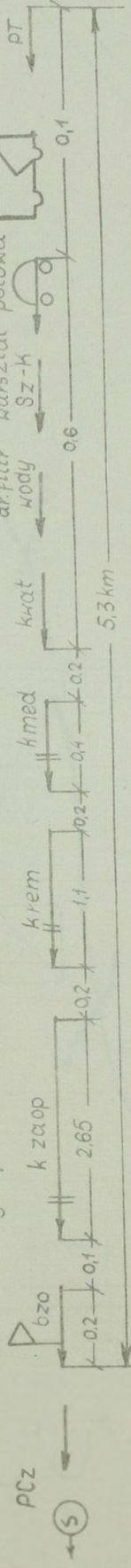
Punkt wyjściowy przekroczyć:
czołem: 4.00
ogonem: 4.15

Punkt wyrównania przekroczyć:
czołem: 6.50
ogonem: 7.05

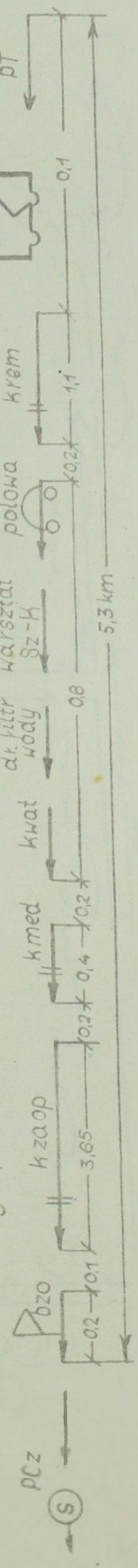
Most na rzece Wera przekroczyć:
czołem: 8.40
ogonem: 8.55

Ugrupowanie marszowe bzo - wariant 1

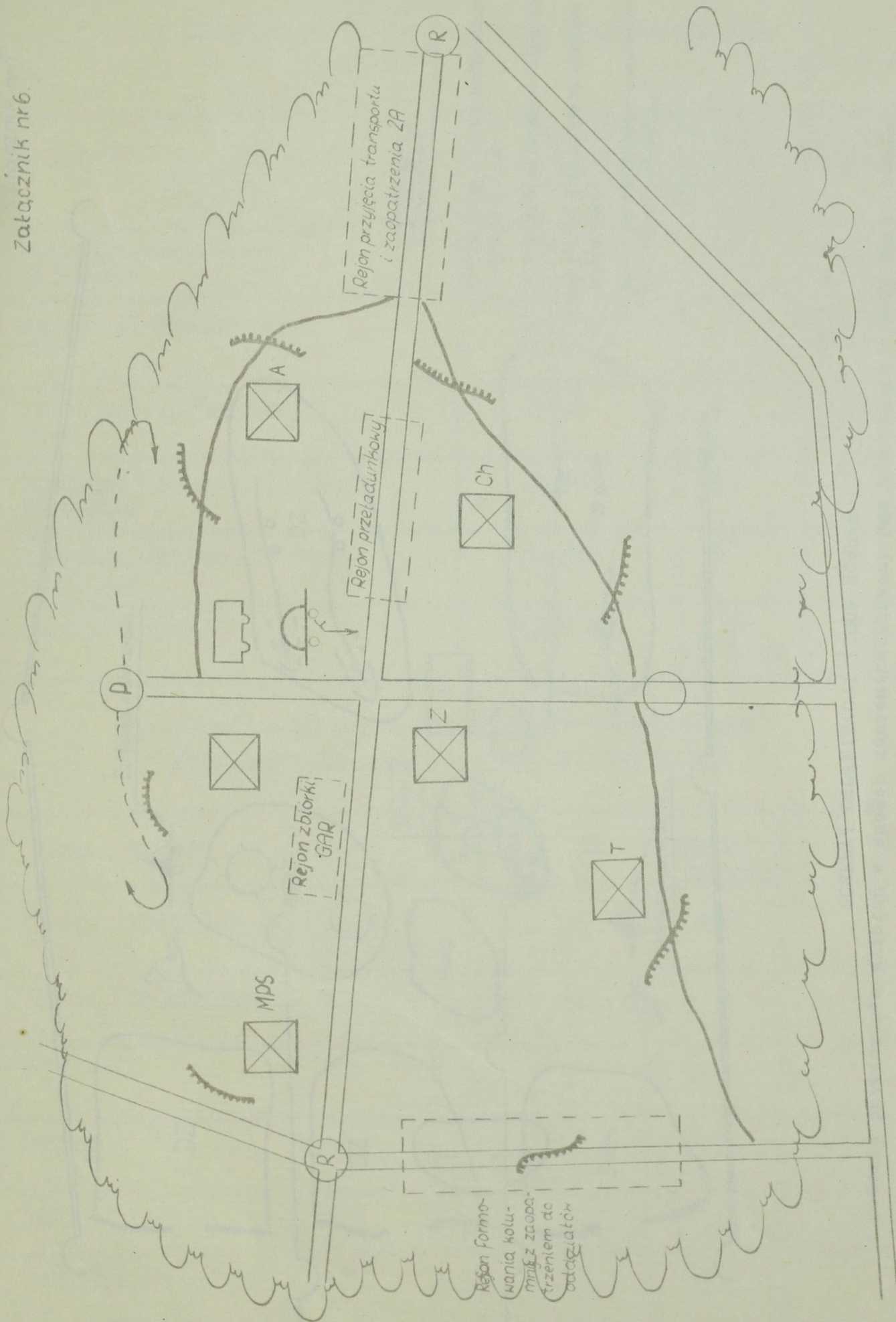

Ugrupowanie marszowe bzo - wariant 2

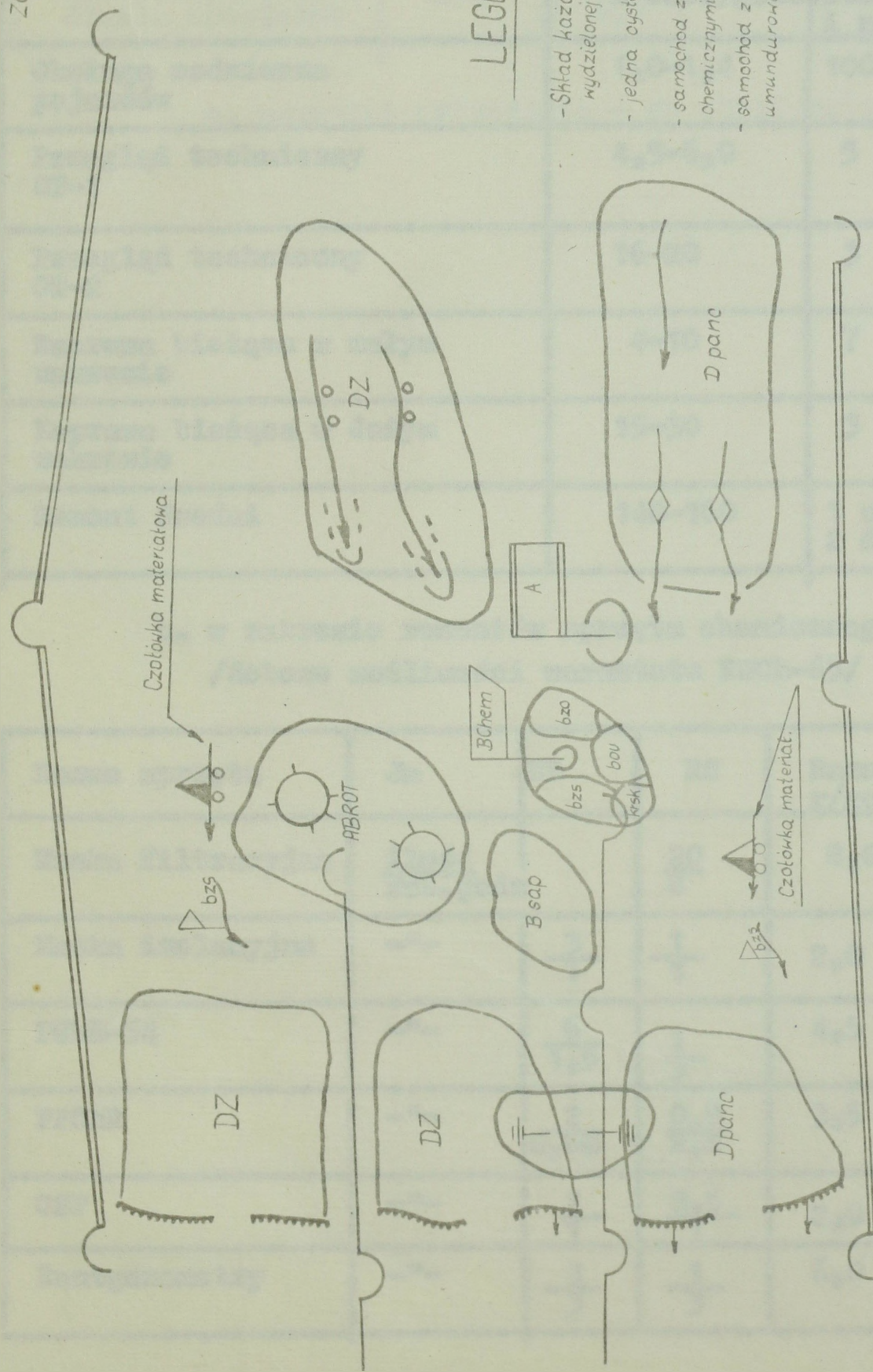
ORGANIZACJA MARSZU bzo

Załącznik nr 6.

SCHEMAT ROZMIESZCZENIA kzaop bzo / BChem/

Załącznik nr 7

LEGENDA

- Skład każdej czołówki materiałowej wydzielonej z bzo
- jedna cysterna benzynowa (0,12 jn bzs)
- samochód z przyczepą ze środkami chemicznymi
- samochód z funduszem wymiennym umundurowania (200 kpl)

SCHEMAT ORGANIZACJI TYŁÓW BCchem

podczas prowadzenia działań w sposób zdecentralizowany /na kierunkach - trzy zgrupowania/
/wariant/

MOŻLIWOŚCI KOMPANII REMONTOWEJ W CIĄGU DOBY

/10 godzin pracy/

a. w zakresie remontu sprzętu samochodowego.

Czynności	Czas na wykonanie w rob./godz.	Ilość wykon. obsługa i napr.	Częstotliwość	Siły i środki
Obsługa codzienna pojazdów	1,0-1,4	100%	codziennie	kierowcy
Przegląd techniczny OT-1	4,5-6,0	5	2000-2500 km	kierowca + mech.
Przegląd techniczny OT-2	16-20	3	8000-10000 km	-"-
Naprawa bieżąca w małym zakresie	4-10	7	-	B-1 i B-2
Naprawa bieżąca w dużym zakresie	15-30	3	-	-"-
Remont średni	140-160	1 na 2 doby	-	-"-

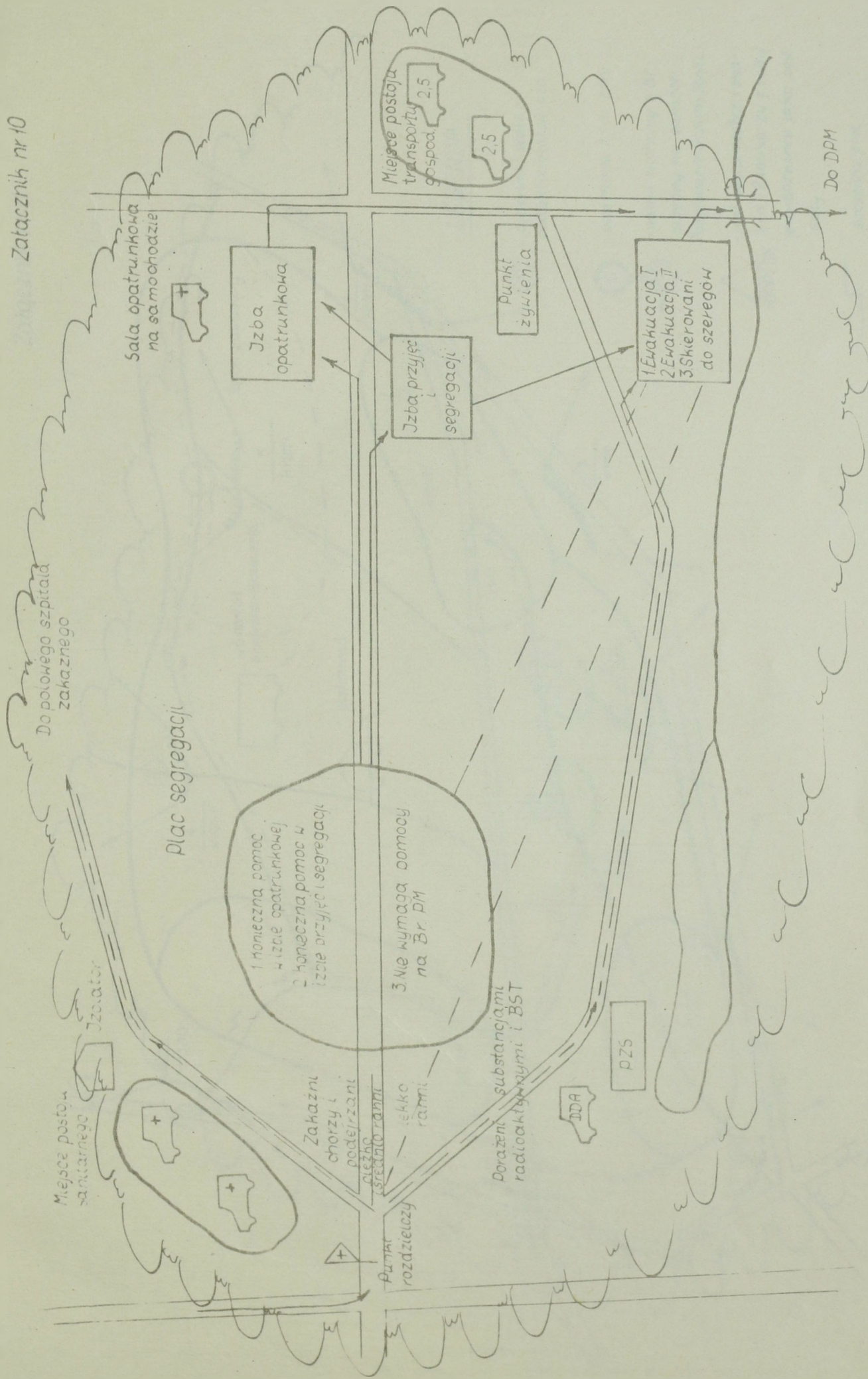
b. w zakresie remontów sprzętu chemicznego
/dobowe możliwości warsztatu RWCh-65/

Nazwa sprzętu	Jm	BB	RS	Razem r/godz.	Uwagi
Maska filtracyjna	ilość rob.godz		$\frac{20}{8}$	8,0	
Maska izolacyjna	-"-	$\frac{3}{1}$	$\frac{1}{1}$	2,0	
PChR-54	-"-	$\frac{6}{1,5}$	$\frac{1}{3}$	4,5	
PPChR	-"-	$\frac{2}{0,66}$	$\frac{0,8}{2,8}$	3,5	
GSP	-"-	$\frac{1}{1}$	$\frac{0,5}{1}$	2,0	
Rentgenometry	-"-	$\frac{3}{3}$	$\frac{1}{3}$	6,0	

1	2	3	4	5	6
Rentgeno-radiom.	ilość rob.godz.	$\frac{3}{3}$	$\frac{1}{3}$	6,0	
Zestawy do odkaż. i dezaktyw.	-"-	$\frac{24}{6,0}$	$\frac{12}{6,0}$	12,0	
Instalacje i urzą- dzenia specjalne	-"-	$\frac{1}{6,0}$	-	6,0	

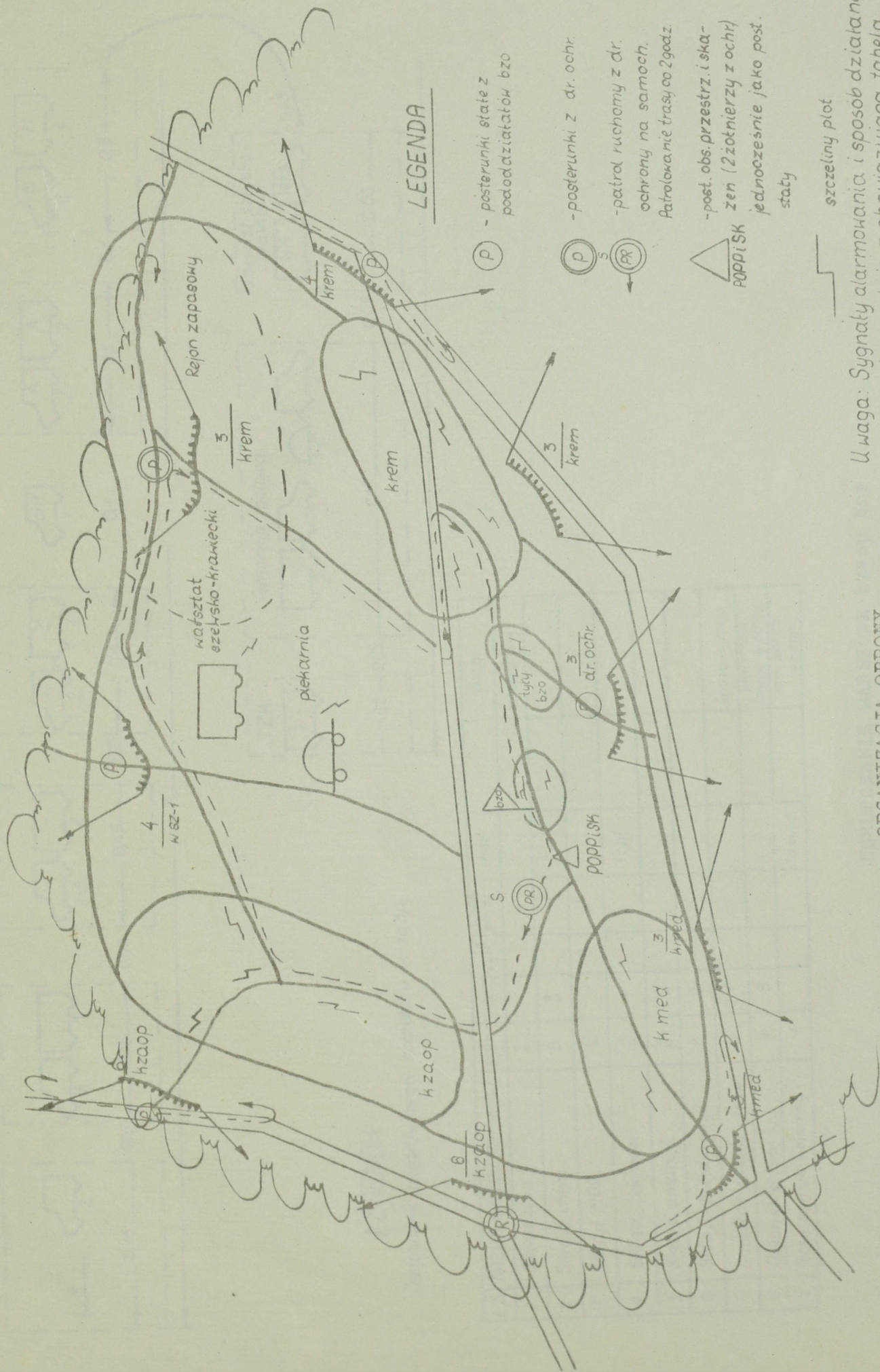
c. warsztat uzbrojenia - 44 kbkAK dziennie.

USTRZEGANIE PRZED KRADEMI I WYKRADEMI

SCHEMAT ROZWIĄNIĘCIA kmed

Załącznik nr 11.

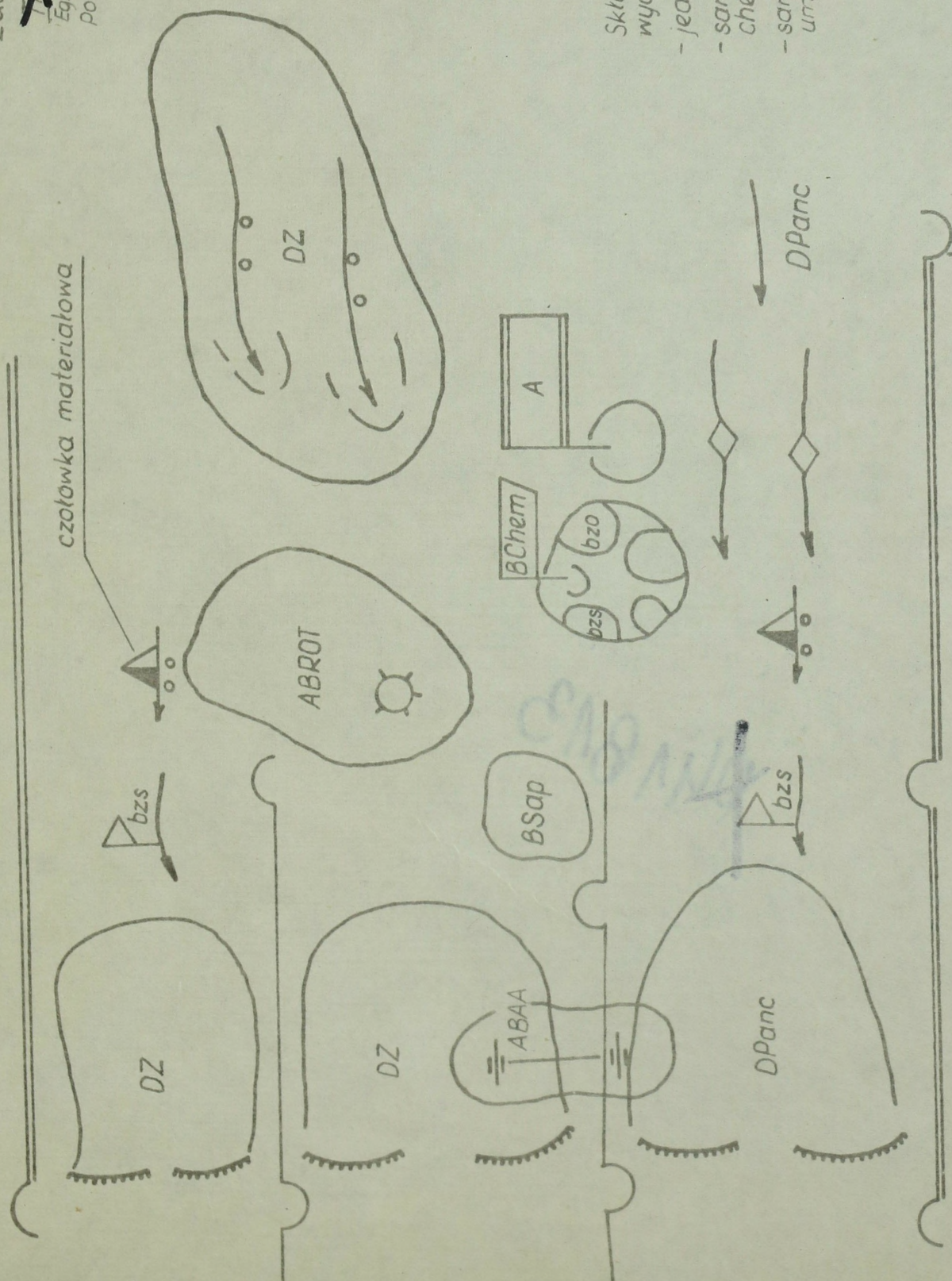
ORGANIZACJA OBRONY
i ochrony bzo

Uwaga: Sygnały alarmowania i sposób działania na
nie zgodnie z obowiązującą tabelą.

Załącznik nr 13

~~1971~~

Egz. nr...
Poz. nr 02/59/WW

LEGENDA

- skład każdej czołówki materiałowej wydzielonej z bzo
- jedna cysterna benzynowa (0,12 jn bzs)
- samochód z przyczepą, ze środkami chemicznymi.
- samochód z funduszem wymiennym umundurowania (200 kpl).

SCHEMAT ORGANIZACYJNY TYŁÓW BChem

podczas prowadzenia działań w sposób zdecentralizowany
/na kierunkach - trzy odwoły/

Wyk. w 5 602
Egz. nr 1-5 B. T.
Wyk. Ptk PALCZEWSKI

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WI
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. ~~411813~~